

Hind
2,50€
4/2020

HEA LAPS

TOOLILASTE AJAKIRI

Uus rubriik:

1200X

Karantiinipäevikud

Intervjuu:

JAANUS VAIKSOO

VOLBRIKS VALMIS!

KAANEPILT: SERGEI BELOZJOROV

Millega sa tegeled?

Elan Voronežis, Venemaal. Olen vabakutseline kunstnik ja joonistan pilte lasteajakirjadele ning ajalehtede lastekülgedele.

Kuidas said kunstnikuks?

Olin kunagi saksa keele õpetaja. Joonistamist õppisin omal käel, alguses oli see mu hobi.

Mida mõtlesid meile kaanepilti joonistades?

Hea Lapse kaanepilti luues mõtlesin nende maagiliste võimete peale, mis kõigil naistel (eriti nõidadel) on. 😊

Tere, sõbrad!

L uuletaja Henrik Visnapuu on kirjutanud: „See aasta tuleb kevad teisiti, tiu-tiu!“. Kes oleks võinud arvata, et kevad aastal 2020 tuleb nii teisiti! Meie riigis on lausa eriolukord ja see ei kao kuskile ka siis, kui kõik koos APRILL! hüüame. Oleme küll kodu-õppega juba veidi harjunud, kuid usun, et sel aastal tunnevad suurt kooliigatsust needki, kes varem kooliskäimisest suurt lugu ei pidanud.

Igal juhul tasub hoida rõõmsat meelt ja tegutsemislusti üleval ka tubastes tingimustes ning Hea Laps on sel puhul igati väärt kaaslane. Sel kuul alustame koostöös Eesti Kunstimuuseumiga uut kunstiteemalist rubriiki ja kui Olev Subbi loominguga tutvustatud, võib ise maalima hakata. Uue võistluse kohta leiad infot ajakirja viimaselt lehel.

Hea mõte on asuda juba varakult volbriks valmistuma. Kirjuta nõiajutte ja õpi mustkunsti! Seekordses numbris õpetab Richard Samarüütel selgeks laheda sõrmusetriki. Nii seda kui ka varasemaid trikivideosid saad vaadata meie Youtube'i kanalilt.

Olge vaprad!

Kätlin Vainola

Jutuvõistlus „Sõnanälg“

Rahvusvahelisel lasteraamatupäeval kuulutab IBBY Eesti välja jutuvõistluse teemal „Sõnanälg“. Oodatud on ühe lehekülje pikkused lood 7–12-aastastelt lastelt. Lugu võib olla naljakas, fantastiline, õudne, realistlik, muinasjutuline – just nii, nagu kirjutajal välja tuleb.

Lood palume saata **1. maiks** aadressile **ibby.estonia@gmail.com**. Parimatele on auhinnaks loovkirjutamise töötuba, mille viib läbi **Kairi Look**.

Foto Adobe Stock

HEA LAPS

Koolilaste ajakiri, mis ilmub
1994. aastast.

Väljaandja

SA Kultuurileht

Toimetuse kontakt

Voorimehe 9

10146 Tallinn

Tel 683 3145

toimetus@healaps.ee

Peatoimetaja

Kätlin Vainola

katlin@healaps.ee

Toimetaja

Anna-Magdaleena Kangro

anna@healaps.ee

Keeletoimetaja

Mari Klein

Kujundaja

Vivika Kalt

vivika@healaps.ee

Maketi kujundus

Menu Meedia

Koduleht

www.healaps.ee

Trükk

Aktaprint

Ajakirja tellimine

AS Express Post

www.tellimine.ee

Telefoni teel 617 7717

Välismaale tellimine

KE Ajakirjandus

ajakirjandus.ke.ee

Hind üksikmüügis 2,50

Suur aitäh Haridus- ja
Teadusministeeriumile, kes tellis
ajakirja meie põhikoolidele!

HEA LAPS 4/2020

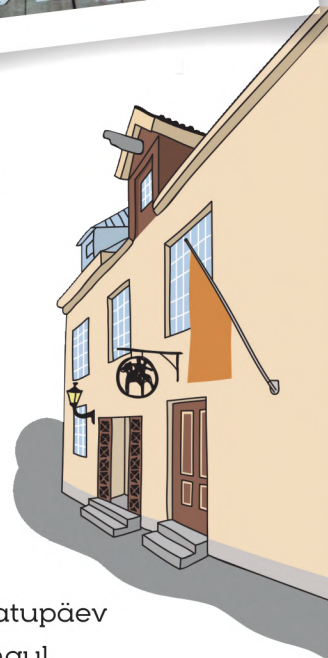

Aprilli kaanepilt:
Sergei Belozjorov

SISUKORD

- 2 Mida teha aprillis?
- 3 Luule Markus Saksatamm, Ülle Kütsen
- 4 Jutt Kairi Look „Õpetaja ei viitsi enam“
- 5 Omalooming Triinu Kree
- 6 Intervjuu Jaanus Vaiksoo
- 8 Hull Teadlane Muuseumid
- 10 Tere, lind! Peep Veedla tõmmukajakast
- 12 Võistlus Väikesed kodu-uurijad
- 14 Päevik Esimesed päevad koduõppel
- 16 Sten Roosi muinasjutuvõistlus
- 18 Oma sulega Aasta moto
- 23 Raamatud Rahvusvaheline lasteraamatupäev
- 24 15000 Värvidega ideaalmaailma otsingul
- 26 Mustkunst Sõrmusetrikk
- 28 Osavnäpp Rõõmsad kevadlinnud
- 30 Jagatud mure
- 31 Tervis Kuidas pesta käsi?
- 32 Kokka ise! Shakshuka
- 33 Sulesepp Volbrilood
- 34 Nuputamine
- 35 Ristsõna
- 36 Järjehoidja
- 37 Koomiks Dr Tindipleki töötuba
- 38 Naeru-uss
- 39 Siit ja sealt
- 40 Hea Lapse klubi

Mida teha aprillis?

ÕPI KEELI!

Kevad on hea aeg uuteks algusteks. Tee tutvust mõne uue keelega ja õpi selles ära vähemalt viiskümmend sõna. Proovi selgeks saada enda tutvustamine, numbrid ühest kümneni, tervitamine ja muud sellised olulised asjad. Mida erilisem keel, seda põnevam! Abiks on äpid ja internetiküljed.

VIIS MUNAPÜHADE TEGEVUST:

- * Pane potti kasvama muru või muid taimi.
- * Valmista samblast, sulgedest, oksaraagudest ja muust pesa, kuhu panna värvitud muna.
- * Valmista perele väikesed kingitused ja peida need tuppä ära. Joonista aardekaart nende otsimiseks!
- * Pea maha lusikaga muna kandmise jooksuvõistlus.
- * Korralda lihavõtteemaline viktoriin. Küsimuste välja mõtlemisel saad abi internetist.

Kostümeeri END NÕIAKS VÕI VÕLURIKS

Aprilli lõpus tähistatakse volbripäeva, võid selleks juba varakult valmistuda. Otsi maja-
pidamisest välja kõik vähegi sobivad rõivad ja esemed ning kasuta fantaasiat, et ennast
nende abil nõiaaks või võluriks muuta. Mõtle välja oma nõianimi ja kujuta ette, et nõial
on Youtube'i kanal – milline oleks tema esimene videointervju? Võid selle üles filmida!

Fotod Adobe Stock

NALJALAUL

Markus Saksatamm

„Tere-tere, vana kere!”
„Noor kere? No tere!”
Ütlen kerele kui kere:
iga kere meie pere!
Aga kes on kereta,
seda me ei tereta.”

TUTTAVALE TURVAONULE

Markus Saksatamm

Kõigile me vastu ööd
soovime: „Head und, head ööd!”
Ainult turvaonu Ott
ei leia magamiseks mahti.
Ei see saa olla unekott,
kes peab valveputkas vahti!
Valvurile vastu ööd
soovitakse nii: „Head tööd!”

HEAD
TÖÖD

tere!

ALLIGAATORI KALLIGRAAFIA

Ülle Kütsen

Täna õpib võõrsõnu
väike alligaator Tõnu.
Teda aitab keksiv konn,
kellel ühes leksikon.
Näitab kaelkirjak Mirja,
kuidas panna sõnad kirja.

PUUTETUNDLIK KEVAD

Ülle Kütsen

Mättal hüppab lõbus konn,
tal on nutitelefoni.
Hallo, hallo kevad kohal,
metsas, heinamaal ja luhal.

Alla laeti päikseäpp,
kõlab kaunis lilleräpp.
Sulla, mulla, trall ja trill,
õie avas sinilill.

ÕPETAJA EI VIITSI ENAM

Kairi Look

Illustratsioon Liisa Kruusmägi

See oli reedel kell kolmveerand kaks: õpetaja ei viitsinud enam. Ta oli kakskümmend aastat koolis töötanud ja tal oli kopp ees, kõrini, mõõt täis, villand, siiber. Teate seda ütlust, et rumalaid küsimusi pole olemas? Johhaidii!, naeris õpetaja, lolle küsimusi on maailm täis. Ole ainult mees ja hakka õpetajaks! Siis näed kohe.

Õpetaja istus laua taha ja mõtles, kas peaks direktorile ka ütlema. See tundus ajaraisk – kui ta enam

välja ei ilmu, saavad ju kõik aru, et ta ei käi enam tööl. Õpetaja arvutas, et ta oli kahekümne aasta jooksul vähemalt sadu tunde direktoriga rääkinud, vast aitab kah? Ülejäänud aja ta õpetas, parandas töid ja vastas küsimustele, mis olid põhiliselt napakad. Ei, otsustas õpetaja: hiilin minema ja tagasi ei tule.

Ta pakkis just joonlaudu kotti, kui helises telefon. Õpetaja põrnitses seda pikalt.

TIRRRR, helises telefon uuesti. TIRRR TIRRR TIRRR.

Õpetaja ohkas ja võttis toru. „Rästikute kasvatus,” ütles ta.

„Oi, vabandust,” kostis torust. „Ma otsin kesklinna kooli. Vale number, nägemist.”

Õpetaja pani toru rahulolevalt hargile ja haaras tahvlilt kriidi. Selle võtab ta mälestuseks, aga enne: sõnum lastele, et neile öelda, mis ta neist arvab.

Ta tõmbas just ranitsat selga, kui kõlas koputus. Õpetaja ei lasknud end häirida, uks oli lukus. Ta ronis kaksiratsi aknalauale. Vasak säär oli juba väljas, kui võtit keerati.

See oli koristaja. „Kuhu te lähete?”

Siis märkas ta tahvlil õpetaja teadet. „Kas teil häbi pole? Tulge kohe tagasi ja kustutage see ilgus ära,” käskis ta.

Õpetaja punastas ja istus aknalauale. „Ma tahan puhata. Ma ei jaksa enam õpetada.”

„Aga lapsed? Kes neile siis korrutustabelit õpetab?” küsis koristaja karmilt.

„Tahaks tööd, kus näeks rutem tulemust,” ohkas õpetaja.

Koristaja silmad välgatasid. „Lihtsamat tööd ja tulemust? Kui ruttu?”

Järgmisel nädalal tabas lapsi üllatus. Neid ootas klassis uus säravsilmne õpetaja. Ta oskas arvutada sama hästi kui eelmine ja seletas suurepäraselt. Lapsed said otsekohe aru:

1) millal toimub imeline pidurdamine enne verist kokkupõrget, kui 2 rongi 650 koristajaga asuvad teele Tallinnast ja Tartust kiirusega 90 km/h või

2) kui kaua läheb aega, et kustutada laudadelt 30 spikrit, eeldusel, et ühe spikri kustutamiseks kulub 18 sekundit

Tal oli ainult üks miinus: ta ei sallinud kriiditolmu. Õnneks oli koolis uus koristaja, kes pühkis selle kokku kiiremini kui välgulöök (0,2 sekundit).

Ainult korrutustabel, mille lapsed sahtliservale olid kirjutanud, kadus jäljetult. Keegi oli selle ära kustutanud.

Tuli õppima hakata. 🍷

Nuti-kana

Kana passis telefonis,
silmad maas, käis mööda tube.
Kukk vaid vaatas pealt ja mõtles:
„Küll see sõltuvus on jube!”

Kana avas Instagrami,
tundis ennast nutikana,
saatis meili Nottinghami,
tibu piuksus: „Nutti-kana!”

Luuletas ja joonistas **Triinu Kree**
Viljandi Kesklinna Koolist

Tuulehoo aprillinali

Keset udu, külma vihma,
väikseid sinililli,
tahtis kord üks tuulepuhang
teha head aprilli.

Väänas suuna lõunast põhja,
võsa varjus passis.
Ootas, vaatas, äkki märkas:
keegi põllul rassis.

Hõljus vaikselt lähemale,
olukorda vaagis.
Talumees seal parajasti
kasepakke saagis.

Puhang järsku ette kargas,
peenehäälselt undas,
etskae aga! Mitte miskit
mees ei paistnud tundvat.

Tuul siis taandus, maantee servas
udupiisku ahmis,
äkki kuulis, kuidas vares
valjult naerda lahmis:

„Kraakstil! Kas sa veel ei teagi
seda eluseadet?
Nimelt – nüüd ju inimesed
loevad ilmateadet!”

Jaanus Vaiksoo on oma raamatuga „**King nr 39**” võitnud paljude lugejate südamed ning nüüd ka **Eesti Kultuurkapitali lastekirjanduse aastapreemia**, mis on üks meie tähtsamaid kirjandusauhindu. Palusime kirjanikul vastata Hea Lapse küsimustele.

Ma sain koolis hästi hakkama. Käisin Tallinna 32. Keskkoolis aastatel 1974–1985, mis oli sel hetkel vist Eesti kõige suurem kool, sest Mustamäel elas väga palju lapsi. Minuga ühel ajal õppisid seal näiteks ka kirjanikud Ilmar Tomusk ja Andrus Kivirähk, esimene minust kolm aastat vanem, teine sama palju noorem. See oli nii teistmoodi aeg ja elu ning tagantjärele on sellele põnev mõelda. Lühidalt – mängisime sõpradega väga palju õues ja omaette kodus olles lugesin väga palju raamatuid.

Kuidas sinust sai kirjanik?

Ikka vist tänu lugemisele. Muudkui lugesin ja lugesin, raamatute maailm oli põnev, tekitas ideid ja ühel hetkel hakkasin ka ise lugusid kirja panema. Esimene lasteraamat „Neli hommikut ja üks õhtu” ilmus 20 aasta eest.

Raamatu „King nr 39”tegevus leiab aset peamiselt Tallinnas Nõmmel. Kuidas see kant raamatusse sattus?

Olen pool elu Nõmmel elanud ja seal ka lapsena vanaemal külas käinud, kelgutanud, suusatanud. Kogu see ümbrus on väga tuttav: Glehni park, suusarajad, hüppetorn, Nõmme keskus, Sõõrikuhvik, turg ja muidugi kingapood ...

Kuidas tulid mõttele selline raamat kirjutada?

Algidee tekkis kunagi ammu „Harry Potter” mõjul, kus Harry pidi minema rongijaamas perroomile üheksa ja kolmveerand. Kusagilt kargas mulle pähe mõte samasuguse numbri- ga kingadest (9 $\frac{3}{4}$ ehk 39), mida üks poiss jalga proovib ja temaga siis midagi juhtub, ja siis tuli idee ühest veidrast mehest, kes sealt kingapoest pidevalt kingi käib ostmas.

Raamatu peategelased Paul ja Minna on väga vahvad noored inimesed. Kas tunned neid ka päriselt või on nad täitsa välja mõeldud?

Kui raamatu tegevuspaik oli mul kirjutas
des üsna täpselt silme ees, siis tegelased on
kõik ikka välja mõeldud, ühtegi tegelast, kes
raamatus tegutseb, mina igatahes ei tunne.
Kuigi on tore, kui koolides kohtumas käin,
et mõni õpilane jälle tunneb. Üks tüdruk
näiteks kinnitas, et teab täpselt seda kinga-
poe ilusat müüjat Jekaterinat, ainult
juuksed pole tal punased, vaid roosad.

Mis sulle kirjanikuameti juures meeldib?

Päris mitu asja. Kõigepealt on hea tunne, kui raamat saab valmis. See on vist kõigile inimestele oluline, teha midagi päriselt oma käte ja peaga. Ja mul on väga hea meel, kui näen, et raamat ka lastele meeldib, et nad tahavad seda lugeda ja see ärgitab neid üleüldse rohkem lugema. Ja muidugi on mõnus, kui on aega hommikul kirjutada, kui ei pea kusagile kiirustama, vaid panen pliidi kütte ja istun

laua taha.

Kui sa ei oleks hakanud kirjanikuks, siis mis ametit võiksid veel pidada?

Ma usun, et see amet võiks olla seotud looduse ja metsaga. Aga olen pikalt olnud, ja olen väikest viisi nüüdki, koolis õpetaja. See on olnud huvitav töö.

Tänapäeval on lastel palju meele- lahutusvõimalusi. Miks võiksid lapsed sinu arvates raamatuid lugeda?

Esiteks harjutab lugemine heas mõttes omaette ja üksi olema, sul pole mitte kunagi iseendaga igav. Ja teiseks avanevad lugeses sinu kujutluses sellised maailmad, mida on tohutult põnev jälgida ja kogeda. See muudab elu hulga rikkamaks.

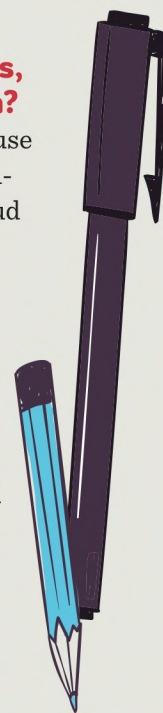
Kui saaksid ühe päeva veeta ühes lasteraamatus, siis millise raamatu valiksid?

Kui ma olin sama vana poiss, kui raamatu „King nr 39” peategelased Paul ja Minna (11), siis lugesin ma raamatut „Kolmekesi kõnnumaal”, mis rääkis ühe mehe elust koos naise ja pojaga kaugel Kanadas Briti Columbias suures põlismetsas küti ja trapperina. See tundus ikka maru põnev ja oleks tahtnud seda isegi kogeda, seal elada. Aga siin lähemal Eestis ringi vaadates tahaksin olla heameelega Jaan Rannapi loodud Agu Sihvka ja tema klassikaaslaste kambas. 🍓

Jaanus Vaiksoo,
„King nr 39”.
Pildid Katrin Kaev.

Küsis **Kätlin Vainola**
Foto erakogu

MIS ON MUUSEUM?

Hull Teadlane
Tartu Ülikooli
muuseum
hullteadlane.ut.ee

Muuseum on koht, kus hoitakse ajalugu, vanu teadmisi ning asju. Samas on muuseumi mõte neid teadmisi ka inimestega jagada, mitte kadunud aardeid ainult säilitada või peita.

Museion

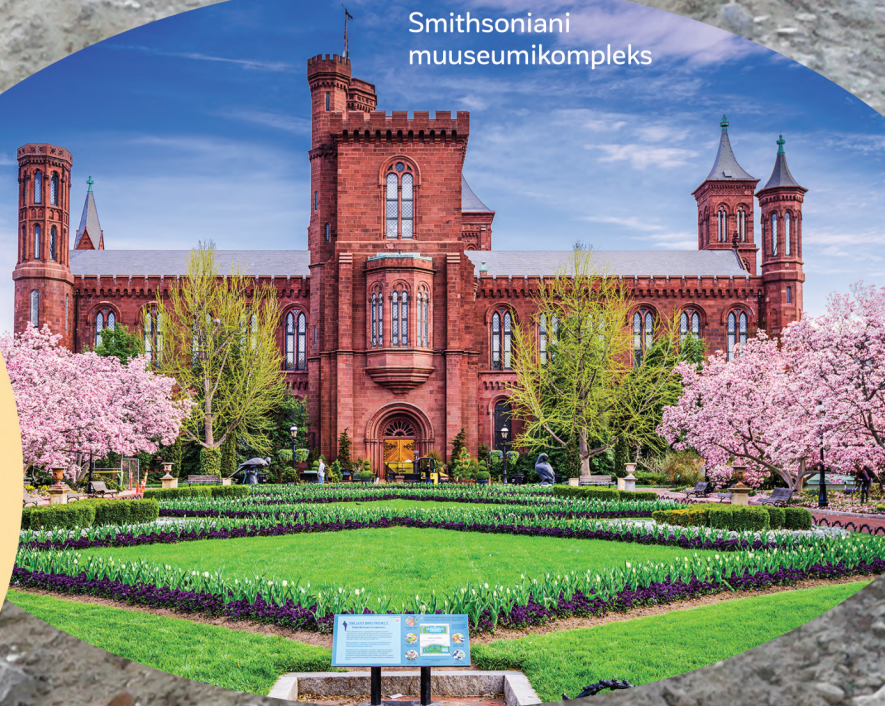
Sõna „muuseum” tuleb Vana-Kreekast Aleksandria Museionist, mis oli omal ajal suur ja tähtis uurimis- ja õppeasutus. Museion, mis tähendab tõlkes muusade templit, oli väga suur kompleks. Sinna kuulusid Aleksandria raamatukogu, auditooriumid, näitusesaalid, loomaaed ja botaanika-aed, Pharose tuletorni observatoorium ning anatoomikum. Tänapäevases mõttes meenutas Museion kõige enam ülikooli.

Eesti muuseumid

Eesti vanimad muuseumid on saanud alguse Tartu Ülikooli taas-avamisest aastal 1802. Üsna varsti loodi looduskabinet, nüüdse nimega Tartu Ülikooli loodusmuuseum ja Klassikalise Muinasteaduse Muuseum, mis on praegu Tartu Ülikooli kunstimuuseum. Aastaks 2018 oli muuseum Eestis juba 249. Eestis on seega maailma kõige rohkem muuseumi elanike kohta – iga 5300 elaniku kohta on meil üks muuseum. Avastamisrõõmu on palju!

Tartu Ülikooli muuseumi püsinäitus „Minu elu ülikool”

Smithsoniani
muuseumikompleks

Muuseum ja museaal – miks üldse midagi muuseumisse panna?

Muuseumis olevaid asju nimetatakse museaalideks ja neil on kultuuriline väärtus.

Muuseumid peavad oma museaalide üle arvet tulmeraamatutega, kuhu tähendatakse üles kõik selle asja päritolu ja olemuse kohta teadaolevad faktid.

Muuseum on tegelikult palju enam kui lihtsalt asutus, mis hoiab väärtuslikke asju. Muuseumid tegelevad inimkonna ajaloo ja pärandi uurimisega ning eksponeerivad saadud teadmisi inimestele huvitaval ja köitval kujul.

Seega on muuseumid olulised kultuurikandjad.

Millised muuseumid on olemas?

Tänapäeval leidub väga palju muuseume. Kõiksugused arhiivid, galeriid, kogud, fondid, hoidlad ja restaureerimiskojad on omamoodi muuseumid. Isegi raamatukogu võib pidada muuseumiks, ehkki sealseid „museaale” saame endale koju laenutada.

Missugune on maailma suurim muuseum?

Suurimaks muuseumiks loetakse USA-s Washington D.C-s asuvat Smithsoniani muuseumikompleksi. See Sigatüüka kooli meenutav loss koosneb 19 muuseumist ja galeriist, lisaks on seal rahvus- ja loomapark ning uurimiskeskused. Smithsonianis on rohkem kui 137 miljonit museaali, mis annavad edasi Ameerika lugu.

Aga milline on kõige veidram muuseum?

Üks põnev muuseum on Mehhikos asuv allveemuuseum Cancun Underwater Museum, kus külastajad saavad uurida suuri objekte, mis on kinnitatud merepõhja. Museaale saab vaadata nii klaaskupliga paadist kui ka snorgeldades või sukeldudes.

Allveemuuseum Mehhikos

TERE, LIND!

TÕMMUKAJAKAS

Tekst **Peep Veedla**

Fotod **Peep Veedla, Adobe Stock**

Kajakaid kohtame kõikjal: rannikul, saartel ja linnades, rände ajal ka sisemaa põldudel. Võib tunduda, et ühed kajakad kõik, mõni lihtsalt suuremat, teine väiksemat kasvu. Aga päris nii see pole. Eestis pesitseb kuus kajakaliiki. Ja tõmmukajakas, kellest seekord juttu tuleb, on nende seas ainuke kaugrändur.

Küllap vaatasite mullu kinodes linastunud animafilmi „Pääsuke Manou”. Just tõmmukajakate peres Manou üles kasvaski. Talveks lendavad tõmmukajakad, nagu pääsukesedki, Aafrikasse. Meie kandi tõmmukajakaid võib talvel kohata Kesk-Aafrikas, Etioopiast Senegalini. Paraku pole neid enam suvelgi teab kui lihtne Eestist üles leida. Kui veel neljakümne aasta eest hinnati meil pesitsevate tõmmukajakate arvukuseks umbkaudu 700 paari, siis nüüdseks on see kahanenud sajakonnale paarile. Pesitsuspaigad on ennekõike Soome lahe ning Vilsandi rahvuspargi saartel. Mina käisin tunamullu tõmmukajakatega sõprust sobitamas Eesti põhjapoolseimal saarel – Vaindlool. Sealt leidsin lausa kuuekümne paariga pesitsuskoloonia, mis tõenäoliselt ongi praegu Eesti suurim ja elujõulisim.

Kevadised kohtumised

Praegu, kevadel, kui käimas on tõmmukajakate ränne, tasub silmad lahti hoida, sest tõmmukajaka-ga võib kohtuda ka kõige ootamatus kohas. Nii juhtus minulgi kolme aasta eest aprilli lõpupäevil, kui kaks tõmmukajakat veetsid mõnusalt aega mu koduteeäärsele küntud põllul. Selle kõrval polnud mullukevadine kohtumine Väikese väina tammil eriline ime.

Kuidas eristada tõmmukajakat teistest kajakaliikidest?

Väga keeruline see pole, sest musta „mantliga” on peale tõmmukajaka vaid merikajakas, kelle jalad on roosad, tõmmukajaka jalad aga kollased. Imelihtne! Keeruliseks läheb siis, kui linna jalad pole näha, näiteks veepinnal ujudes. Siis võib abiks olla teadmine, et merikajakas on tükk maad suurem kui tõmmukajakas, kes on hõbekajakaga ühte mõõtu. Merikajakas on üldse kõige suurem kajakas. Kui aga teisi kajakaid võrdluseks läheduses pole, võib hätta jääda, sest suurust polegi nii lihtne tajuda. Seega oleks hea ikkagi jalad ära näha, siis on eksimine välistatud.

Pesast Aafrikani

Maikuuks on tõmmukajakad jõudnud pesitsusalale ning mais-juunis munevadki emaslinnud taimedest

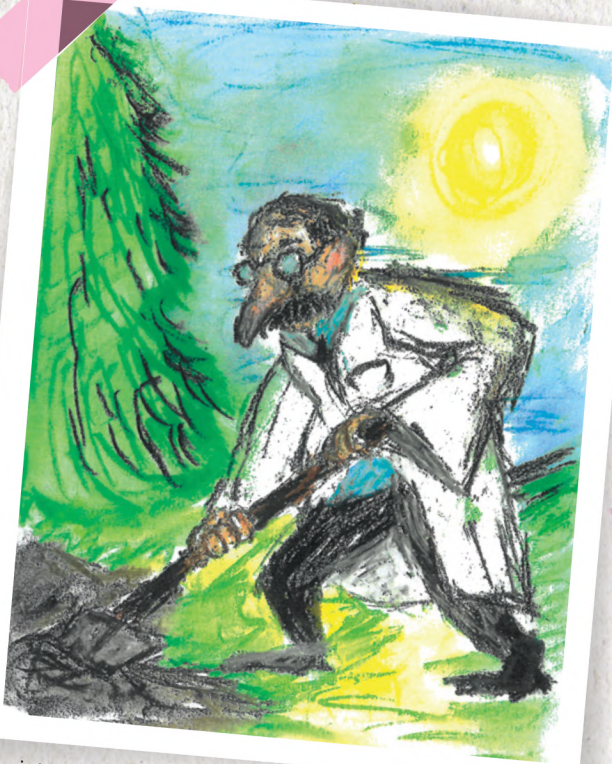

3 FAKTI

tõmmukajaka kohta:

- ✿ Tõmmukajakas on merikajakaga sulestiku poolest sarnane, aga väiksemat kasvu ja kollaste jalgadega.
- ✿ Rändlind, kes talvitab Lõuna-Euroopas ja Aafrikas Atlandi ookeani rannikul, Vahemerel ja Mustal merel, Aafrika suurtel järvedel, Punasel merel ja Pärsia lahel.
- ✿ Peaaegu kõigesööja, mererannikul toitub peamiselt kalast.

kokku kuhjatud pesasse kolm-neli tähnulist muna, kust ligi kuuajalise haudumise järel kooruvad tähnilised pojad. Nii nagu mune haudusid kajakaema ja -isa kordamööda, hoolitsevad nad nüüd ka laste eest koos. Juuni-juuli mööduvad kiiresti ning viie-kuue nädala pärast on kajakalapsed suureks kasvanud ja lennuvõimeliseks muutunud. Septembris-oktoobris võetakse ette Aafrika teekond ning enne järgmist kevadet me ei kohtu! 🌊

Joonistas **Kristi Malm**

MINU EMA KAEVAMISE LUGU

Kui meite pere noorim tütar Kreete alles pi-sike titt oli, pidin temaga igal kuul perearsti juures vaadu* peal käima. Seal seda tite kaaluti ning meite perearst oli ontliku palge ja uhke vuntsiga pikk mees. Arvasin ikka, et uiskude ja suusamütsiga oleks meite tohtrihärä oma kaks meetrit pikk kindlasti.

Kui need vajalikud protseduurid mu lapsega õiendatud said, küsis arst iga kord oma kõlaval hauatagusel bassihäälel: „Kas midagi kaevata on?”

Ma ei pannud seda küsimust algul millekski, vastasin lihtsalt, et ei ole ja ei ole.

Kuid ükskord jälle tohtrihärä vastuvõtul olles löid mul selle küsimuse peale silmad säräma: mõtle, selline tark ning tugev härä pakub end lausa vaba-tahtlikult labidameheks! Vastasin sel korral: „Mool see kevade õuepeal kõik juba rois*. Küsi tuleval aastal jälle.”

Seda kuuldes hakkas arstiõde, kes istus tohtri vastas, luksuma, ja katsi sa sedasi pingsalt oma

kirjatõid õiendada. Käisin Kreetega seal kena tohtri juures veel hiljemgi, kuid vabu töökäsi enam ei pakutud.

Küsi hoopis: „Kas lapse tervise kohta kaebusi on?”

Säh sulle silku ja leiba! – arvasin ja kirusin seda saarlase pikka taipu. Tuleb ikka kohe abi vastu võtta, kui pakutakse!

*perearsti juures vaadu peal käima – perearsti juures kontrollis käima

*mool see kevade õuepeal kõik juba rois – mul sel kevadel õue peal kõik juba korras

MINU VANAISA MUHE POSTIMEHE LUGU

Mitte just väga kaua aega tagasi käis posti-mehe Eevald paadiga Vilsandi saarele posti viimas. Sinna saamiseks tuli tal Kuusnõmme sadamast sõuda läbi Käkisilma, kus oli vesi nii madal, et võisid jalutada ühelt saarelt teisele nagu Aafrika naine, pamp pea peal.

See Eevald oli selline sotsiaalne mees, peale Kommunisti Ehitajate ja tädide kirjade kandis ta laiali kõiksugu külaudiseid. Seepärast peatuski ta enne postiringi kõrtsus, sest sealt sai uudiseid kiiremini ja kõige värskemalt kätte. Ju siis tolle saatustlikul päeval see kõrts lausa põles uudistest, igal juhul oli väljas juba pime käes, kui vapper postiljon end paadisõidule asutas. Ta hakkas Vilsandi poole sudima.

Kole lugu oli aga see, et seal Käkisilmas oli mere põhjas üks suurem kivi, mida rahvas Lõhkiseks Kiviks kutsus ja mida pimeduses üldse märgata polnud. Täpselt sinna Eevald oma paadiga pörutas-ki. Ja kinni ta jäi. Ega tema ise midagi märganud. Sõudis õõ läbi seal kivi otsas seni, kuni hommikused kalamehed talle oma paadist hõikasid ja nõu andsid tühi töö pooleli jätta. Küllap sellest loost sündiski see vanasõna ... Mis see nüüd oligi? Ahjaa! Sõuad, sõuad, aga näe, edasi ei jõua!

Kristi Malm Lümända Põhikoolist

Lood on pärit Eesti Lugemisühingu ja Järvamaa Muuseumi väikeste kodu-uurijate uurimistööde 2019. aasta võistluselt „Naer on terviseks”.

SUUR HARJUTAMINE

Lastele meeldis õues mängida rahvastepalli, kuid minu ema seda väga hästi ei osanud. Seega suvel vanaema juures olles harjutas ta kogu aeg rahvastepalli ja sai selles väga osavaks.

Kui ema tuli koju tagasi, selgus, et lastele enam rahvastepall ei meeldinud ja mängiti hoopis nurka.

UUED SUKKPÜKSID

Minu ema oli väga elav laps. Seega tuli ta tihti lasteaiast koju nii, et ta sukkpükste põlved olid auklikud. Vene ajal ei saanud uusi riideid väga tihti, kuid ükskord osteti emale väga kaunid valged sukkpüksid. Ema ema kommenteeris, et need polegi nagu Taimi omad, sest põlved on täitsa terved.

Seega juhtus nii, et kui ema jäi tuppa üksi, võttis ta käärid ja lõikas sukkpükste põlvedesse augud. Nüüd nägid need välja nagu Taimi omad.

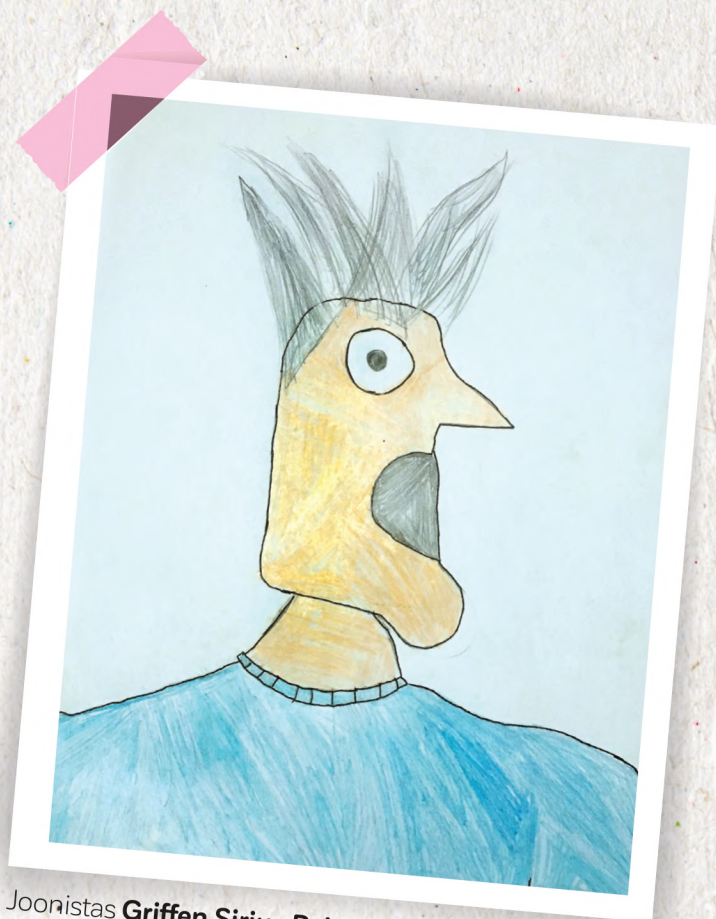
UJUMINE KIPSIGA

Enne esimesse klassi minemist turnis ema suvel poistega puu otsas ja kukkus sealt alla. Ta viidi mitu päeva hiljem arsti juurde, kus pandi ta käsi kipsi.

See oli väga ilus suvi ja kõik lapsed käisid ujumas. Seega keris minu ema ujuma mines käe ümber kipsi ära ja pani selle puu otsa rippuma. Ujumast tagasi tulles keris ta kipsi käele tagasi.

Kooli alguseks oli ema käsi igati paranenud.

Otto Magnus Tihhonov Jüri Gümnaasiumist

Joonistas Griffen Sirius Reintal

MINU VANAEMA NALJAD

Vanaema rääkis, kuidas tema vanaema olevat tahtnud juba pikemat aega, et vanaisa läheks juukseid lõikama. Vanaisa aga ei viitsinud minna. Kord, kui vanaisa oli tukkuma jäänud, otsustasid lapsed, et võtavad ise käärid ja lõikavad magavale vanaisale soengu pähe.

Kui vanaisa üles ärkas, nägi ta padjal juuksesalke. Peeglisse vaadates kohkus ta oma uuest soengust, haaras riided ja mütsi ning jooksis juuksuri juurde. Nii saigi vanaisa lõpuks juuksuris.

Kord vana-aasta õhtul läksid mu vanavanemad külla. Seal oli väga väike diivanilaud ja tort enam lauale ei mahtunud. Pandi siis tort ühele vabale toolile. Mõni hetk hiljem istus vanaema ise tordile. Tordist jäadi küll ilma, aga nalja sai palju.

Olle Satsi Jüri Gümnaasiumist

Esimene päev koduõppel

Märtsis kehtestati Eestis koroonaviiruse leviku tõttu eriolukord ja koolilapsed suundusid koduõppele. Siin on esimese nädala muljed!

Maur Mihkel Pokrovski

Esimene päev oli minu jaoks üpris huvitav, kuid samas väsitav. Kui ma millestki aru ei saanud, tegin pausi, et saaksin natuke ajule puhkust anda. Küsisin ka abi, kui aru ei saanud. Vahel tegin söögi-pause. Minu arvates on koduõpe üsna raske, sest vahel jookseb mõte ära ja siis tahaks telefoni võtta ja nii on natuke raske õppida. Mulle tundub, et meile jäetakse natuke rohkem kodus teha, kui me tunnis tegelikult teeksim. Kindlasti oleksin parema meelega koolis, sest minu arust on seal kergem ja saab ka sõpru näha, mida meie hetkel teha ei saa. Oli raske, kuid huvitav uus kogemus, mida jagada nendega, kes pole kunagi koduõppel olnud.

Lisete Valkenklau

Minu esimene päev algas aeglaselt. Ma ei hakanud kohe tööd tegema, vaid hakkasin telekat vaatama ja tahvli mängima. Veidi hiljem proovisin e-kooli minna, aga see ei õnnestunud. Kell 15 sain e-kooli sisse. Õnneks ei olnud õppimine väga keeruline. Asjad saab kiiremini tehtud ja sa saad ise enda vahetunde pikendada. Minu jaoks oli keeruline matemaatika. Selle tegi keeruliseks see, et interneti teel ei saa õpetaja selgitada. Naljakas tundus kehalise kasvatuse tund, sest videos olnud harjutused olid liiga kerged. Üldiselt meeldis mulle see päev ja loodan, et järgmised päevad on ka huvitavad.

Ott Artur Ollik

Meribel Pajuri

Suhtlesin sõpradega, et paremini aru saada, mida teha. Tegin klassiõdedega videokõne ja õppisime koos, mis peletas igavust. Tore, et sain sõpradelt abi küsida, muidu oleksin hätta jäänud. Ma sain tööd omas tempos teha, mis ei tekitanud stressi. Koolis vaatan kogu aeg kella, et asjad õigeaks ajaks valmis saada. Meeldiv oli ka see, et sain tööd alustada siis, kui aega oli. Puhkasin korralikult välja. Mulle meeldis, et võisin õppimise ajal muusikat kuulata, nätsu närida ja sõpradega rääkida. Muusika kuulamine aitab mul keskenduda.

Annabel Makotkina

Mulle esimene koduõppe päev väga ei meeldinud, sest meil oli liiga palju õppida. Aga oli ka häid külgi, nagu näiteks see, et said teha söögipause, magada nii kaua, kui ise tahtsid ja valisid ise aja, millal hakkasid õppima. Oleksin pigem olnud koolis, kuna koolis on lõbusam ja aeg läheb väga kiirelt. Mulle väga meeldiks, kui juba kahe nädala pärast saaksime uuesti kooli tagasi tulla. Vahel olen mõelnud, et ei taha või ei viitsi kooli minna, kuid nüüd just tahan nii väga kooli tagasi, sest kodus on nii igav ja päev läheb aeglaselt.

Brenet Junolainen

Oli tore, et sai kauem magada. Ma usun, et mul oli teiste ees väike eelis, sest tegin eelmisel õhtul natukene ette ära. Mul tekkis raskusi, aga mu isa aitas mind nendest üle. Kõige rohkem meeldis mulle kehalise kasvatuse tund. Kõige tüütum oli ilmselt matemaatika, sest see oli aeganõudev. Mulle meeldis ka see, et sain teha tööd arvutis. Ma tegin ka ette reedese kirjanduse ning veel mõned asjad. Ma tundsin end nii kavalana, kui tegin asju ette. Mul oli ka rohkem vaba aega kui tavalisel koolipäeval. Üldkokkuvõttes mulle väga meeldis, sain uusi kogemusi planeerimisel ja enda kehtestamisel.

Tomi Välimäe

Esimene päev oli päris väsitav. Kõige raskem minu jaoks oli teha kodutööd e-koolist. E-kool jamas päris pikalt ja ma ei saanud kõiki õppimisi kätte. Kõik õppimised, mis e-koolis olid, sain ma tehtud. Õppimine polnud väga raske, aga kodus õppides on natuke raskem keskenduda. Raskem oli sellepärast, et kodus on mugavam ja alati otsitakse mugavusi. Kodus õppides saab teha nii, et kui sa millestki aru ei saa, on internetis kasulikud leheküljed. Ma kasutasin ainult üht lehte ja see oli eki.ee. Seal saab kontrollida, kas sul on sõnad õigesti kirjutatud. Tore oli ka see, et ma sain hiljem ärgata. Kuigi liiga hilja pole ka hea ärgata, sest nii läheb unerežiim paigast.

Elise Zinovjev

Ärkasin umbes kella kümnest, sõin ja hakkasin õppima. Õnneks ei olnud mul väga palju õppida, sest tegin kirjalikud ülesanded eelmisel päeval ära. Mulle meeldis, et sain hiljem tõusta ja väga mugav oli voodis ööriietes õppida. Kõigepealt õppisin ajalugu, seal oli meil üpris palju ülesandeid, kuid tegin vahepeal pausi, siis sõin ning õppisin jälle edasi. Järgmiseks võtsin eesti keele, esimesed ülesanded läksid kiiresti, videod olid ka väga toredad. Viimased ülesanded olid veidi raskemad, kuid kui keskendusin rohkem, sain ka nendest jagu. Ma kardan, et paari päeva pärast hakkab igav kodus passida, kuid nädalavahetusel käisin taas koertega jalutamas, mis on väga meeldiv ajaviide, koerad ise ka naudivad väga. Ning kui palju aega üle jääb, saan toas suurpuhastuse teha, tegevust jätkub.

Kärolyn Metsalu

JAHIMEES JA NUTIKAS TOATÜDRUK

Elas kord üks jahimees. Ta elas metsa-
majakeses üksinda, kuid mitte päris
üksinda. Metsas elas väga palju loomi,
kellega ta hästi läbi sai. Loomad aitasid
teda ja tema aitas neid. Ühel päeval tuli
väike jännes tuhatnelja jahimehe juurde.

„Mina läinud linna natuke porgandeid pihta
panema ja mina kuulnud, et too printsess endale
kaasat otsib.”

„Tõesti? On ta ka ilus?”

„On.”

„On ta ka lahke?”

„On.”

„On ta ka lõbus?”

„On, muidugi on.”

„Ma võin ju siis proovida, äkki sobin kaasaks.”

„Oi, ma teadsin,” rõõmustas jännes, „homme
lähed.”

Kui uus päev kätte jõudis, tõusis jahimees kiiruga
üles. Ta pani selga riided, milles polnud veel auku
sees, või kui oli, siis õige pisuke. Jahimees oli mine-
kuks valmis. Jännes oli tal terve hommiku sabas
käinud ja papagoi kombel korrutanud, kuidas lossi
pääseda. Nüüd oli jahimehel selge. Kõigepealt
metsast välja, siis leida üles pikk telliskivitee,
minna mööda seda ja siis loss juba paistab. Nii
jahimees tegigi. Ja nägigi lossi. See oli väga
suur, kolme torni ja kullatud katusega, aias
kasvasid punased roosid. Küll oleks mõnus
sellises kohas elada, kaunis lossis, kauni
printsessist naisega. Ta astus sisse samal
ajal, kui väljus viimane kosilane.

„Kuidas sul läks vennas?” uuris jahimees.

„Ah, ei vedanud mul, selle printsessi käe
võitmine on raskem kui reis kuule,
olgu sul rohkem õnne, vennas.”

„Õnne mul vaja.”

Ukse peal ootas teda valvur, kes juhatas jahimehe
printsessi juurde suurde saali. Printsessi kõrval is-
tus kuningas. Ja nende kõrval seisis kena toatüdruk.
Printsess oli tõepoolest ilus. Kuldkollased juuksed,
taevasinised silmad ning roosipunased huuled.

„Tere, auväärt kõrgeausus,” ütles jahimees pikalt
kummardades.

„Tervist, kosilane,” ütles printsess nina püsti
ajades, „ka sina oled vist kuulnud, et otsin endale
kaasat.”

„Teen kõik, et võtaksite mu endale meheks.”

„Ah, see on lihtne, sul on kolm ülesannet. Kui
suudad need kõik täita, võtan su endale meheks.”

„Kuulan huviga, mida mul teha käsitate.”

„Esimeseks ülesandeks on tuua mulle hundi-
nahast kasukas.”

Hundinahast kasukas? Jahimees ei suutnud seda
uskuda. Printsessile ei meeldigi loomad. Kuid ta oli
nii ilus ja loss nii suur, et ta pidi midagi proovima.
Teel lossist välja jooksis aga jahimehele järele toa-
tüdruk.

„Kallis jahimees, printsess on ilus, kuid rumal
kui kala, püga paljaks mõni lammas ja tee sellest
kasukas.”

„Täna teid selle nõuande eest,” tänas jahimees
toatüdrukut.

Jahimees tegigi nii, kuid soovitatud. Ta läks sõber
Leo jutule ning too lubas talle ühe oma lamba villast
kasuka teha. Läks terve päev, kuni kasukas oli valmis.
Jahimees oli täiesti läbi ja otsustas järgmisel päeval
kasuka printsessile viia. Kui uus päev käes, tormas
jahimees printsessi juurde kasukat ette näitama.
Printsess oli vaimustuses. Ta viskas kasuka kohe
õlgadele ja tundis uhkust.

„Teine ülesanne on teha mulle krokodillinahast
saapad.”

Krokodillinahast saapad. Mida veel? Kuidas
peaks ta krokodillinahka saama. Kuid selle print-

STEN ROOSI MUINASJUTUVÕISTLUS

tüdrukut, kes oli teda nii palju aidanud ja see kõik oli väga kasuks tulnud. Toatüdruk naeratas kenalt.

„Auväärt printsess, iga roos ja päikeseloojang kahvatub teie ilu kõrval, kuid ma ei soovi teile meheks tulla.”

Selle peale printsess vihastas.

„Hukata! Timukas, võta talt elu!” karjus printsess.

„Oodake!” hüüdis siis kuningas. Ta läks tütre juurde ning sosistas talle midagi. Printsess mõtles ning nõustus.

Kuningas lausus: „Me oleme otsustanud lasta sul endal valida, kas elad või sured.”

Kaks valvurit viisid jahimehe endaga kaasa. Nende järel tulid printsess ja kuningas ning siis toatüdruk. Nad sisenesid ruumi, kus oli kaks ust.

„Üks uks viib õue, see tähendab, et oled pääsenud, teine viib tiigripuuri, see tähendab, et sinu elul on kriips peal.”

Jahimees mõtles natuke. Esimene uks oli ilus ja korras, kuid teine oli kole ja must. Muidugi pidi see olema esimene uks. Jahimees oleks hakanud ütleva, et valib esimese ukse, kui kuulis, kuidas toatüdruk köhib. Selle peale pöörasid kõik pilgu temale, ka jahimees, ja tema ainsana märkas, et toatüdruk hoiab käsi rusikas ja paremal käel püsti kahte näppu. Teine uks, just!

„Teine uks viib vabadusse!” hüüdis ta.

Printsess pööras solvunult pea ära ning tahtis lahkuda. Jahimees hakkas uksest välja minema, kuid pöördus veel korra tagasi, haaras toatüdrukul käest ning tõmbas ta endaga kaasa. Nad jooksid koos metsa. Jahimehe majja. Jahimees palus toatüdruku endale naiseks. Toatüdruk oli kohe nõus. Ta sai loomadega headeks sõpradeks. Jahimehega armastasid nad üksteist. Neile sündis poeg ja nad elasid õnnelikult elu lõpuni.

Anne-Marie Alalooga,

Tallinna Saksa Gümnaasium

sessi ilule oli raske ei öelda. Ta pidi midagi välja mõtlema. Poolel teel välja jooksis jahimehele järele toatüdruk.

„Printsess on tuim kui põõsas, ta ei tee vahet krokodillinahal ega vanal maha heidetud maonahal. Otsi metsast vanu maonahkasid ja õmble need kokku kingadeks.”

„Täna teid südamest teie nõuannete eest.”

Jahimees kiirustas kohe metsa. Kuna parasjagu oligi selline aeg, mil maod nahka vahetasid, oli neid lihtne leida. Ta korjas üles kõik, mis ta leidis ning kiirustas oma sõbra kingsepa juurde. Ta palus kingsepal maonahad ümber kingade mässida. Jahimees oli nahkade tagaajamisest nii väsinud, et vajus kohe voodisse ning uinus. Järgmisel hommikul haaras ta saapad ja tormas lossi. Printsess pani kingad jalga ja lausus: „Paljud ei jõua nii kaugele. Kolmas ülesanne on tuua mulle hanesulgedest kübar.”

Hanesulgedest kübar. Vaesed linnud. See printsess on küll kaunis, kuid mitte kuigi armastav. Teel välja jooksis jahimehele uuesti järele toatüdruk.

„Printsess on pime kui mutt, mine korja närbumatu lumepuu lehti ja tee neist kübar.”

„Aitäh, kaunis toatüdruk.”

Jahimees seadis sammud lumepuu poole. Selle lehed olid lumivalged, need polnud kunagi hallid ega kollased. Alati olid nad lumivalged. Jahimees korjas paar lumivalget lehte, pani need kotti ja seadis sammud kodu poole. Kodus võttis ta ühe vana kübara, mida ta enam ei kandnud ja ladus lehed sellele nii, et kübarat polnud nähagi. See ei võtnudki kaua. Jahimees läks kohe tagasi lossi kübarat ette näitama. Printsess pani kübara pähe ja naeratas.

„Ma ei arvanudki, et see päev tuleb, olen nõus sulle naiseks tulema.”

Jahimees vaatas printsessi. Ta oli kena, kuid selle ajaga, kui ta printsessi oli tundma õppinud, ei tundunudki ta enam nii ilus. Siis vaatas ta toa-

MÄRKAN IGA PÄEV HÄID ASSU

Emma Mauer
Laeva Põhikooli 2. klass

Ära karda hirmu, sest hirm kardab Sind.

Juss Petrov

*

Õppida arvuti tagant ära tulema.

Ann-Katriin Laagus

*

Ära ütle, et ma ei oska, vaid ma saan
kõigega hakkama!

Liisu Petrov

*

Talvel lumes, suvel meres!

Kristiina Oidsalu

*

Pole vaja vaadata tagasi, tuleb vaid
vaadata edasi ja uskuda.

Ravill Teras

*

Kui annad endast parima, saad
kolmandasse ludinal.

Elus tuleb pingutada, et soovitud saavutada.

Et saavutada suurt unistust, tuleb
vahel väikestest loobuda.

Rednar Orman

*

Püüan teha kõike võimalikult hästi.

Mette Olesk

Jaauaris
kutsusime üles
mõtlemä välja
tunnuslauset
või motot
aastale 2020.
Siin on väike
valik saabunud
lauseid!

GEVARI MEENUTAB TALVE

Sädeli Kägo Laeva Põhikooli 1. klass

Kirke Renke Türi Põhikooli 2.a klass

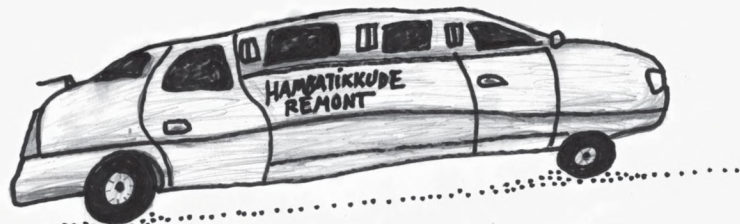
Kui ma oleksin talv, siis lund ma teeksin.
Kui ma oleksin kevad, siis linnulaulu ma sooviksin.
Kui ma oleksin suvi, siis päikest oleks palju.
Kui ma oleksin sügis, siis oleks ka sajud.
Minu aasta on alati suvi, see kõigest see kõige parem!

Gloria Intal

Kui ma oleksin talv, puistaksin maha kohevat lund.
Kui ma oleksin kevad, teeksin inimestele ja loomadele sooja.
Kui ma oleksin suvi, oleksin kõige päikeselisem suvi terves maailmas.
Kui oleksin sügis, siis vihma ma ei kallaks, aga rõõmu teeks küll.
Minu aasta oleks mõnus ja hea.

Eero Padu

REMONDIME: HAMBATIKKE, SEEBIHULLE, JUUSTU- JA ÕHVAUKE,
MUNAKOORI J.M.

Emil Videnski Tallinna 21. Kool

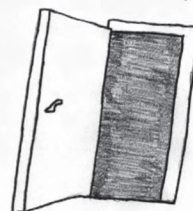

KARIKATUURI-
VÕISTLUSE
"MIDA NAERAD,
KOOLIJÜTS?"
2019. AASTA
VÕISTLUSTÖÖD.

REMONDI
LOLL · UST

UKSED
AVATUD
24-7

Sten Saksniit Tartu Variku Kool

Aurelia Meldre Tartu Mart Reiniku Kool

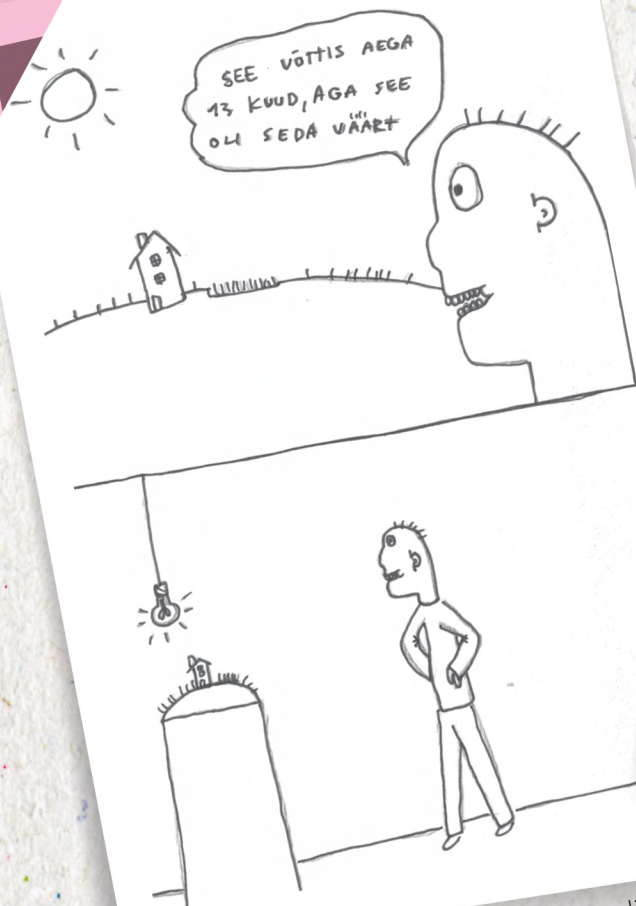
Remont

Foto **Adobe Stock**

Remont

Nora Renter Tallinna Nukufilmi Lastestudio

Isabel Pedras Tartu Variku Kool

KAPO

Liisu Korjus Otepää Gümnaasium

Liisi-Rebeka Luik Tartu Tamme Kool

SÕNANÄLG

Minu kodukandis lõovad põõsad rohetama aprilli lõpus või mai alguses. Peagi asustavad neid liblika-kookonid. Need näevad välja nagu vatitupsud või suhkruvatitordid. Rõõvikud närivad lehti, kuni põõsad on paljaks söödud. Kui rõõvikutest arenevad liblikad, lendavad nad minema, kuid põõsad ei hävine. Suve saabudes lähevad need uuesti roheliseks. Ikka ja alati.

Selline on ka pilt kirjanikust, luuletajast. Kirjapandud lood ja luuletused lendavad minema, saavad raamatuteks ja leiavad lugejad. Autor seevastu on kui tühjaks imetud. Ja see kordub ikka ja alati.

Aga mis saab lugudest ja luuletustest edasi?

Ma tean ühte poissi, kellele tehti silmaoperatsioon. Pärast operatsiooni tohtis ta kaks nädalat vaid paremal küljel lamada ja seejärel ei tohtinud ta kuu aega mitte midagi lugeda. Kui ta siis lõpuks poolteist kuud hiljem raamatu kätte võttis, oli tal tunne, justkui

2. aprillil,
Hans Christian Anderseni
sünnipäeval tähistatakse
rahvusvahelist lasteraamatupäeva.
Seekordse raamatupäeva
sõnumi autor on
Sloveenia kirjanik **Peter Svetina**.
Plakati on kujundanud kunstnik
Damijan Stepančič.

ahmiks sõnu kausist lusikaga. Justkui ta sööks neid tõemeeli.

Ma tean ka ühte tüdrukut, kellest sai õpetaja. „Vaesed on need lapsed, kellele vanemad pole raamatuid ette lugenud,” on ta öelnud.

Sõnad lugudes ja luuletustes on toit. Mitte see toit, mida keha vajab ja mis kõhtu täidab, vaid vaimu- ja hingetoit.

Kui inimene on näljane ja janus, tõmbub kõht kokku ja suu kuivab. Ta püüab leida midagi süüa, kas või tükikest leiba, kausitäit riisi, maisi, kala, banaani. Mida näljasemaks ta läheb, seda kitsamaks muutub silmavaade ning inimene on pime kõige muu suhtes peale suutaie, mis isu kustutaks.

Sõnanälg väljendub teistmoodi: rusutusena, ükskõiksusena, ülbusena. Sõnanälja all kannataja ei adu, et ta hing väriseb külmast; ei mõista, et ta kõnnib endast mööda midagi märkamata. Osa tema maailmast põgeneb ta juurest, ilma et ta ise sellest aru saaks.

Sõnanälga kustutavad lood ja luuletused.

Aga kas neil, kes pole kunagi sõnadest rõõmu tundnud, on üldse lootust seda nälga kustutada?

On küll. See poiss loeb, peaaegu iga päev. Ja tüdruk, kellest sai õpetaja, loeb oma õpilastele ette. Igal reedel. Nädalast nädalasse. Ja kui ta mõnikord unustab, tulevad lapsed talle meelde.

Ja mis saab kirjanikust, luuletajast? Suve saabudes lööb ta jälle haljendama. Ja taas kord söövad teda tema enda lood ja luuletused, mis seejärel igasse ilmakaarde laiali lendavad. Ikka ja alati.

Peter Svetina

Sloveenia keelest tõlkinud **Kadri Põdra**

VÄRVIDEGA IDEALMAAILMA OTSINGUL

Olev Subbi oli kunstnik, kes armastas kasutada värve. Tema maalid on rõõmsad, erksates toonides ja meeleolukad. Kunstniku töodes on sära ja päikest.

Seda kõike vaatamata sellele, et Subbi lapsepõlv ei olnud väga kerge. Ta pidi juba noore poisina seisma silmitsi sõjakolemuste ja perekonnaliikmete kaotusega. Ta lõi lahku lähedastest, lapsepõlve mängumaast Lõuna-Eestis tädi talus, mida ta väga armastas, ning kõigest, mida ta tundis ja teadis. See ei saanud kerge olla. Nagu paljud eestlased, küüditati ka Subbi Siberisse, kui ta oli alles esimese kursuse kunstitudeng. Tuli kohaneda võõral maal, olukorras, kus ei olnud võimalik olla enda peremees, ning kunstnikutee, mida ta ihkas ja alles alustanud oli, jäi pikkadeks aastateks pooleli.

Raskused ei saanud Subbist aga võitu ning nii tema maalidelt kui iseloomust peegeldus elurõõm. Üldjuhul ei maalinud ta hiljem otseselt seiku ega inimesi minevikust, küll aga sai inspiratsiooni oma mälestustest. Nii on mitmel maalil võimalik ära tunda hetki kunstniku lapsepõlvest, millele on lisatud asju, mida päriselt ei olnud.

See oligi Olev Subbi loomingule väga ise-loomulik. Ta maalis ideaalmaastikke: kohti, millel on küll sarnasusi pärismaailmaga, aga mida tegelikult olemas ei ole. Fantaasia abil lõi ta oma maalides maailma, kuhu põimis mälestusi, unistusi ja ideaale. Valu ja minevikku ei tahtnud ta kujutada. Selle asemel lõi ta maastikud, kus on hea nii temal kui vaatajal, kus valitsevad täiuslikud inimesed, ilu ja harmoonia.

Selliste maailmade loomisel olid värvid talle suureks abiks. Värvitoonide valik tema töodes on rikkalik ja mitmekülgne, kunagi ei ole seal ainult üht tooni sinist või punast, vaid terve hulk värvide varjundeid. Iga toon annab edasi teatud meeleolu ja sel on oma iseloom. Kõige sagedamini leiab töödelt siiski kirkaid ja erksaid värve, millega kunstnik vaataja oma ideaalmaailmadesse kaasa kutsub.

Olev Subbi. Südasuvi Tartumaal. 1975. Eesti Kunstimuseum

100 VÄRVI VÄLJAKUTSE!

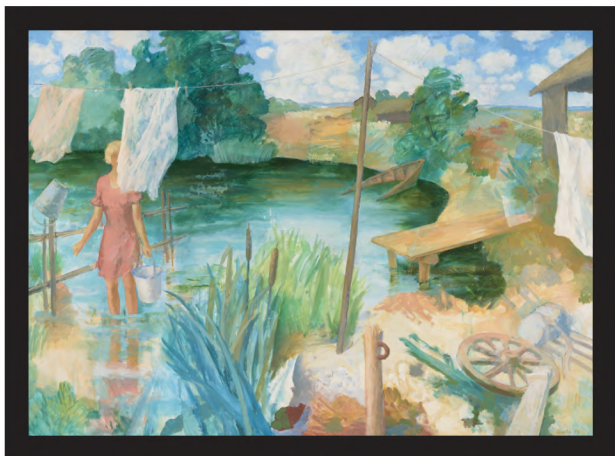
Selleks on sul vaja värve (näiteks guašš-, vesi- või akrüülvärve), pintslit, paberit ja paletti või lisapaberit värvide segamiseks. Veendu, et kaitsed nii lauda kui ka oma riideid määrdumise eest.

Püüa kokku segada 100 erinevat värvitooni! Kanna paletile põhivärvid (punane, sinine ja kollane), must ja valge. Kõik teised toonid saad segades. Saadud värvid kanna eraldi paberile üksteise kõrvale. Kui soovid, joonista neist täpiketest vahva kujund või maali pilt.

- 1 – Põhivärvid ehk primaarvärvid
- 2 – Teisesed ehk sekundaarvärvid, mis saadakse põhivärvide segamisel
- 3 – Kolmandad ehk tertsiaalvärvid, mis saadakse sekundaarvärvide omavahelisel segamisel või sekundaar- ja põhivärvide segamisel

Olev Subbi. Hilissuvi. 1978. Eesti Kunstimuuseum

VÄRVIUSSID

Jälgi toone, mida kunstnik on oma töodes kasutanud ja otsusta, milline ussike sobib iga töö juurde. Ühenda ussikesed joone abil õige teosega.

Olev Subbi. Tiiger turuplatsil. 1967. Eesti Kunstimuuseum

Olev Subbi. Valge maja. 1972. Eesti Kunstimuuseum

Jälgi töid tähelepanelikult. Kas leiad igalt töölt kõik põhivärvid? Kas leiad ka teiseseid ja kolmandaid värve?

Pisikeses ja hubases **Adamson-Ericu muuseumis** Tallinna vanalinnas (Lühike jalg 3) avati 2020. aasta kevadel maalikunstnik Olev Subbi näitus „Värvidega ideaalmaailma otsingul“.

Ajakirja ilmumise hetkel on kõik Eesti muuseumid eriolukorra tõttu suletud. Lisainfo näituse ja edaspidiste ürituste kohta leiad aadressilt adamson-eric.ekm.ee.

09.05 kell 12.00: lastetuur „Värvid ja fantaasia“

Põneval koguperetuuril vaatame ringi Olev Subbi näitusel, mõtiskleme ja mängime ning teeme muuseumi õdusas kunstikeldris loovtööd. Osalemine perepiletiga.

MUSTKUNST

RICHARD SAMARÜÜTEL
Kodulehekülg: samaruutel.ee

Facebook: facebook.com/richard.samaruutel
Instagram: instagram.com/sameknight

Videot sellest, kuidas Richard seda trikki ise esitab, võid näha Hea Lapse kodulehel, Facebooki lehel ja Youtube'i kanalil.

Foto: Siiri Kumari

SÕRMUSETRIKK

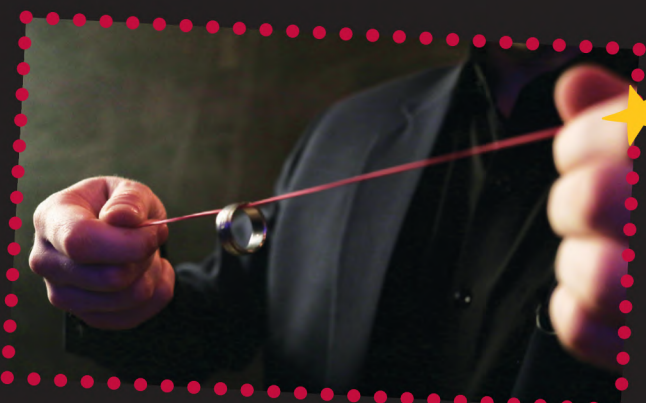
Tekst Ande
Fotod erakogu

Seekordse mustkunstitriki õpetab andekas **Richard Samarüütel**, kes on enim tuntud mustkunstnikuna, kuid teda võib lavalaudadel näha ka õhtujuhi või *stand-up* koomikuna.

Õpetamiseks valis Richard triki, mille tegemiseks on vaja sõrmust ja nõõri. „Tegu on trikiga, mis mind mustkunstimaailmaga tutvustas,” selgitab ta ise. „Kui ekraanil olin ma mustkunsti varemgi näinud, siis see oli esimene trikk, mida ma oma silmaga nägin.”

Ent triki valikul on teisigi põhjuseid: „Mulle meeldivad trikid igapäevaste esemetega, mida saab teha igal ajal ja igal pool. Kui tekib vajadus ootamatult mõni trikk teha, on hea, kui on kohe midagi varuks.” Seetõttu ei lahku Richard kunagi kodust ilma kaardipakita – kui muud trikid peaksidki otsa saama, siis kaartidega on ta võimeline peaaegu lõputult inimesi hämmastama.

Oma 14 tegevusaasta jooksul on Richard omandanud sellise vilumuse, et suudab väikeseid esemeid – nagu näiteks sõrmuseid – ka ilma igasuguste abivahenditeta ühest käest teise hõljuma panna. „Alguses ma muidugi nii osav ei olnud ja pidin kasutama abivahendeid,” kinnitab ta.

Richard asetab sõrmuse nõõrile ning võtab nõõri ühe otsa paremasse ja teise vasakusse kätte. Vasakut kätt hoiab ta paremast käest veidi kõrgemal. Alguses on sõrmus täiesti parema käe juures, ent aegamisi hakkab mööda nõõri üles ronima.

Kui nüüd parema käe haaret veidi lõdvendada, tõmbab pingul kummipael ka sõrmust vasaku käe poole.

Mõne aja pärast on sõrmus Richardi pingsa pilgu all peaaegu terve nõõri pikkuse läbinud ning jõudnud mustkunstniku vasaku käe juurde.

Anna kummipaela järele aeglaselt ja sujuvalt ning ära sõrmedega „mudi”. Pahatihti kipuvad algajad seda tegema, ent see muudab triki kohe ebasutavaks. Samuti jälgi, et käte vahekaugus oleks sama – ära too käsi teineteisele lähemale ega vii neid teineteisest eemale.

Kuna kummipaela üleliigne osa on paremas pihus peidus, võib publik olla triki tegemise ajal igal pool – kasvõi selja taga.

TRIKI SELGITUS

Tegelikult ei kasuta Richard mitte nõõri, vaid hoopis kummipaela. Hästi sobib näiteks katki lõigatud kummirõngas.

Kui Richard kummipaela kätte võtab, hoiab vasak käsi küll selle otsast, ent parem keskelt. Käte vahele jääva kummipaela osa tõmbab Richard pingule, paremasse kätte jääva kummipaela osa peidab pihku.

Kui kummipael enam pingul ei ole, lõpetab ka sõrmus liikumise. Nüüd võid pihud avada ning nõõri koos sellel oleva sõrmusega publikule demonstreerida.

Sul on vaja:

paberit, PVA liimi, vildikaid, kääre, lõngu, niite, lillekimpude sidumise niint jms

1

- Võta väike neljakandiline paberileht umbes 7 x 10 cm. Tee selle üks külg liimiseks ja keera paberileht rulli.

- Lõika rulli otstesse umbes 1 cm pikkused lõhed.

2

- Joonista paberile linnu pea ja saba.
- Värvi need vahvalt mustrilisteks, lõika välja ja värvi ära ka teine pool.

3

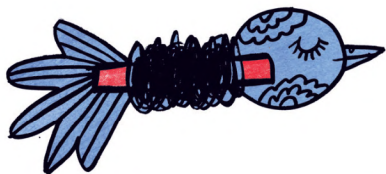
- Tee ühe lõngajupi ots paari cm pikkuselt PVA liimiga kokku. Keeruta lõnga ümber paberirulli. Kinnita ka lõngajupi viimane ots liimiga.
- Keeruta ümber paberirulli veel peenikesi jämedaid, erivärvilisi, karvaseid ja nupulisi lõngajuppe.

Meisterdamist õpetas Kertu Sillaste

4

- Pista linnu pea ja saba paberrulli otstesse lõigatud lõhedesse.

5

- Linnu tiibade ja riputusaasa jaoks võta u 50 cm pikkune jupp niint või tugevamat nööri. Tugevam nöör või niin sobib paremini, sest sellest sõlmitud tiivad hoiavad kenasti laiali.
- Tee lõngaga ümber paberrulli üks keerd ja seo üks tavaline sõlm ja aasadega lehv, just nagu sõlmiksid kingapaelu.
- Tee lehvi aasadega veel üks tavaline sõlm. Nii ei jookse need enam lahti.

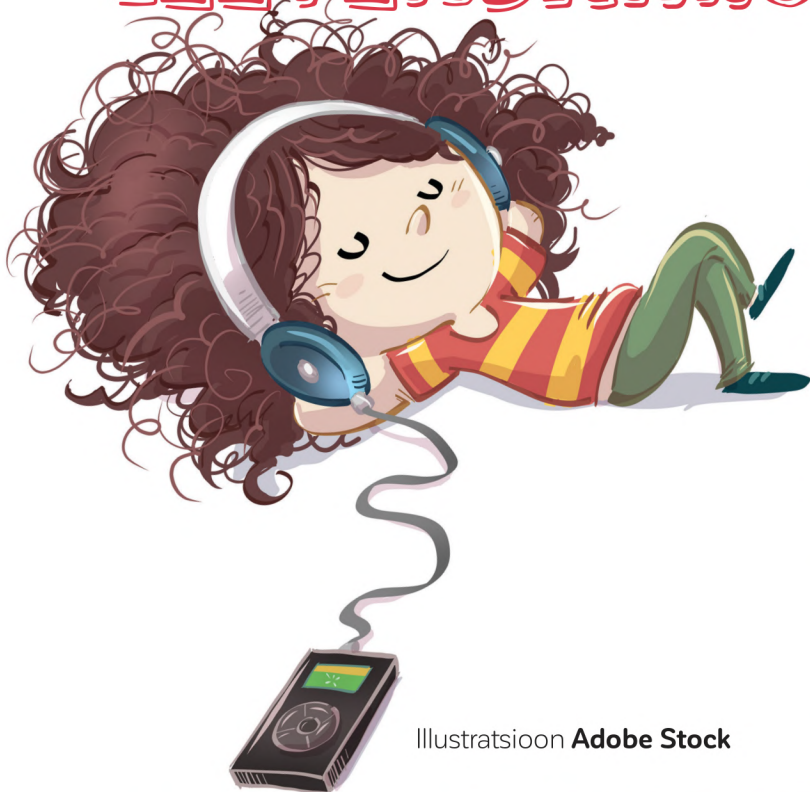
6

- Sõlmi nööri pikad otsad aasaks, millega saad linnu oksale riputada.

Meisterdasid Eesti Lastekirjanduse Keskuse kunstikambri lapsed

MIDA TEHA STRESSI LEEVENdamISEKS?

Siit leiab nippe,
kuidas hoida tuju
üleväl ka siis, kui ei
saa käia koolis ega
suhelda igapäevaselt
sõpradega.

- Tee päevaplaan ja püüa seda jälgida.
- Kui õppimine toimub elektrooniliste vahendite kaudu, planeeri endale ekraanivaba aega.
- Helista ja kirjuta iga päev mõnele sõbrale ja vaheta infot filmide, muusika, raamatute ja toredate tegevuste teemal.
- Tee trenni! Paljud treenerid annavad õpilastele ülesandeid digivahendite kaudu. Üldfüüsilist trenni saab teha kodus ja see mõjub turgutavalt nii kehale kui ka vaimule.
- Pea päevikut, kujutle, kes sa võiksid olla 3, 4, 5, 6 või 10 aasta pärast.
- Mõttele välja lugusid ja filmi need multikana üles.
- Üllata ennast ja oma peret, valmista ise mõni roog.
- Mõnule päikeselaigus ja kuula muusikat, joonista või loe.
- Kui muretsed, räägi kellegagi, keda usaldad või helista Lasteabi numbril 116 111.

Ära jää murega üksi, küsi nõu – murekirjadele vastab psühhoterapeut **Merit Lage**. Avaldatud kirjadele ei lisata nimesid! Kirjuta murekiri@healaps.ee või Hea Laps, Voorimehe 9, 10146 Tallinn.

Mul on tunne, et keegi ei taha minuga väljaspool kooli suhelda. Tean, et teised klassikaaslased suhtlevad omavahel ja mängivad arvutis koos. Tahtsin ise helistada ühele tüdrukule, keda ma pidasin oma sõbraks. Aga siis mõtlesin, et kui tema ei helista, siis miks mina peaksin. Et ta kindlasti ei taha minuga rääkida.

Tüdruk, 11-aastane

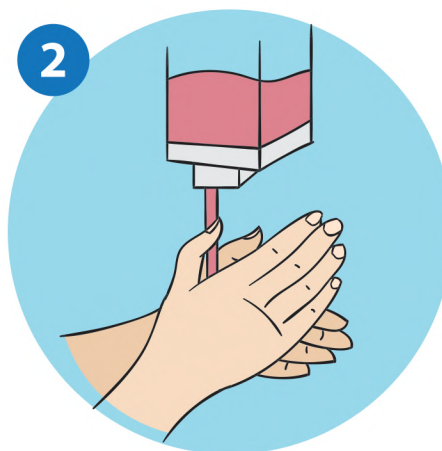
Sinu kirja lugedes kuulen igatsust sõbra järele. Oled isegi leidnud kellegi, kes sõbraks sobiks! Muidugi helista talle, eriti praegu, kui kooli pole! Võib-olla mõtleb tema samamoodi nagu sina. Helistades võid küsida:

- Kuidas ta vaba aega veedab, kui kooli ja trenne pole?
- Missuguseid häid filme, videoid, muusikat on ta viimasel ajal vaadanud või kuulanud?
- Missuguseid mänge on ta mänginud?
- Räägi oma tegemistest.

Kui helistades jutt sujub, võid kohe järgmise kõne kokku leppida.

Sinu kirja teine pool väljendab kartust, et äkki teine ei taha su sõber olla. Elus on enamik asju, mida soovid, seotud riskiga – võid soovitu saada ja võid ka mitte saada. Kui ei küsi, siis ei saa kindlasti! Nii on ka sõpradega. Siiski, kui väljendad oma soovi, näiteks helistad, suhtled, teed ise esimese sammu, on võimalus, et su soov täitub. Mõttele välja veel keegi, kellele helistada! Soovin sulle head helistamist!

Kuidas pesta käsi?

**Kätepesu peaks kestma 40–60 sekundit.
Korralik kätepesu aitab viirushaigusi eemal hoida!**

KOKKA ISE!

Fotod Tiiu Suvi, Liisi Sikka

SHAKSHUKA

ehk tomatikastme kaisus munad

Mia Mai Seppel

Jah, nimi *shakshuka* on tõeline keeleväänaja. *Shakshuka* tähendab ligikaudselt *segamini*, mis kirjeldab roa olemust üsna täpselt. Potti lendab kõik, mis alati käepärast: sibul, küüslauk, purgike tomateid, lisaks vunki juurde vürtsikapist. Kõige tipuks sulpsatavad tomatiplödi sisse hauduma munad. Panniroog on tuntud paljudes toidukultuurides üle kogu maailma. Toit, mille nimi on oi-kui-keeruline, valmib tegelikult väga lihtsalt. Roog sobib suurepäraselt kosutavaks nädalavahetuse hommikusöögiks, aga miks mitte ka kiireks lõuna- või õhtueineks. Kuna *shakshuka* variatsioone on tohutult, võid oma rooga tuunida, näiteks lisada kikerherneid, fetajuustu, parmesani, köögivilju jne. Ja ära unusta krõbedat röstsaia, millega mõnusad kastmeriismed kokku kraapida!

VAJA LÄHEB:

- * 1 sibul
 - * 3–4 küüslauguküünt
 - * 400 g purk purustatud tomateid
 - * 4 (vabakana) muna
 - * 2 tl paprikapulbrit
 - * 1 tl vürtsköömneid
 - * 1 tl vürtsköömnepulbrit
 - * praadimiseks võid
 - * soola, pipart
 - * koriandrit/peterselli/ muud rohelist kraami
- * Haki sibul ja küüslauk peeneks. Kuumuta pann. Libista pannile võikild ning viska peale tükeldatud sibul ja küüslauk. Prae, kuni sibul klaasistub.
- * Lisa vürtsid (vürtsköömned, vürtsköömne- ja paprikapulber) ning prae mõni minut. Võid kuumust pisut alandada ja lisada võid, et vürtsid kõrbema ei läheks.
- * Tühjenda pannile tomatipurk. Täida sama tühi tomatikonservipurk poolenisti veega, et kogu tomatikaste kätte saada ja vala seegi pannile. Lase roal keskmisel kuumusel podiseda umbes 10 minutit või kuni kaste tundub piisavalt paks. Vahepeal võid kastet segada.
- * Tee lusikaga tomatikastmesse pesad ning löö igasse pesasse muna. Kata pann kaanega ning hauta, kuni munad on sobiva küpsusastmega.
- * Puista roog üle rohelisega ning serveeri otse pannilt.

VALMISTUME VOLBRIKS!

Mai esimest päeva tuntakse volbri-päevana. Sellele eelneb salapära ja põnevust täis volbriöö. Saksamaalt on pärit legend, et just nimelt aprilli viimasel ööl käivad nõiad Blocksbergi mäel pidutsemas.

Volbripüha nimi on tulnud naissoost pühaku Walburga nimest, kelle mälestuspäeva katoliku kirik 1. mail tähistab. Ka Eestis on aprilli lõpus pühitsetud kevade võitu talve üle ja süüdatud maituli, mis kõik kurja eemale ajab. Haljalas öeldi, et kui volbripäeval sajab vihma, siis vanad nõiad vihtlevad.

Nüüd on aeg volbriks hoogu võtta ja nõialood kirja panna!

MÕTLE VÄLJA OMA NÕID

- Kui vana ta on? Kus ta elab?
- Millised on tema erilised oskused?
- Millised on tema võluesemed?
- Kuidas ta ringi liigub?
- Millise häälega ta räägib?
- Mis talle meeldib?
- Mis talle ei meeldi?

JOONISTA NÕIAST PILT

- Milline nõid välja näeb?
- Milliseid rõivaid kannab?
- Kas tal on ka abiline?

PANE KIRJA NÕIALOITS

- Mida loitsuga teha saab? Kas nõiduda vihma, head tuju või konni?
- Millised sõnad loitsul on?
- Mida loitsimise ajal teha tuleb?

KOOSTA NÕIAPEO PROGRAMM

- Kes on külalised?
- Kujunda ürituse kutse või kuulutus!
- Mida süüa pakutakse?
- Millised külalised välja näevad?
- Mida seal tehakse? Kas peetakse kõnesid, esinetakse, tantsitakse, mängitakse?

KIRJUTA OMA MÕTETE PÕHJAL ÜKS PÕNEV NÕIAJUTT!

Illustratsioon Kertu Sillaste

VÄIKE APRILLIIN

1. Jaanus Vaiksoo õppis ...

- a. ... Sigatüüka koolis.
- b. ... Tallinna 32. Keskkoolis.
- c. ... Pahupidi koolis.

2. Tõmmukajaka sulestik sarnaneb ...

- a. ... merikajakale.
- b. ... tuville.
- c. ... varesele.

3. Rahvusvahelist lasteraamatupäeva tähistatakse ...

- a. ... 1. aprillil.
- b. ... 30. aprillil.
- c. ... 2. aprillil.

4. Pühak Walpurga järgi on saanud nime ...

- a. ... valentinipäev.
- b. ... volbripäev.
- c. ... vastlapäev.

5. Olev Subbi näitus on üleval ...

- a. ... Adamson-Ericu majamuuseumis.
- b. ... Miiamilla lastemuuseumis.
- c. ... Kadrioru kunstimuuseumis.

6. Palindroom tähendab sõna või lauset, ...

- a. ... mis on seotud muuseumiga.
- b. ... mis tagurpidi loetuna annab sama sõna või lause.
- c. ... mis on seotud spordiga.

#126
03.2020

Lembitu mõistatus

23. aprillil tähistatakse jüripäeva. Legendi kohaselt, mida Lembit suure huviga luges, tappis Püha Jüri lohe, kes oli linna pikalt hirmul hoidnud.

Püha Jüri vaprus jättis poisile nii suure mulje, et järgmisel ööl nägi ta unes, et on ise kartmatu rüütel.

Unenäos oli Lembit lõksus ruumis, millest oli kaks võimalikku väljapääsu. Ühe ukse taga oli hirmuäratav tuldpurskav lohe. Teine uks viis aga hiiglaslikest luupidest seintega ruumi. Luubid võimendasid päikese-kiirgust, nii et igaüks, kes tuppa astus, kõrbes sedamaid tuhaks.

Kuidas Lembitul pääseda õnnestus?

Eelmine mõistatus

Eelmise mõistatuse lahendus on, et õpetaja andis lastele plastist võltsseemned, mis ei saanudki idanema hakata. Krööt jäi ainsana ausaks – teised kõik olid seemned ära vahetanud.

Seekordse vastuse välja nuputamiseks on aega terve kuu – lahendus koos uue mõistatusega ilmub järgmises ajakirjanumbris.

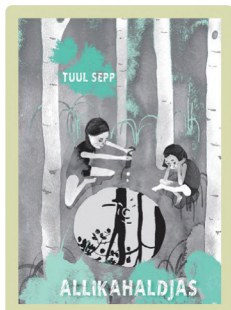
Õigesti vastanute vahel loosime välja auhinnaraamatuid!

Ootame vastuseid **5. maiks 2020** e-posti aadressil **healaps@healaps.ee** või postiaadressil Hea Laps, Voorimehe 9, 10146 Tallinn.
Lisa vastusele oma vanus ja elukoht!

				vara müümine enam-pakkumisel	?	Eesti suurim saar	Juta	rõngakujuline täht	naissoost inimene
				Olivia				laatsaret, sõjaväehaigla	aasta
				Urmas Alender				... kuul" N. Nossor	
				linn Soomes; avatud					
				kaugjuhitav piloodita õhusõiduk					
				nektar, õiemahl					
				Kristin					
maikuu teine pühapäev	esmaspäev	Priit Ennet	komplekt kõnekeeles						riik, mille pealinn on Jerevan
	...2 ansambel		raha eest omandama						
munitspaal-poliitsel				rajatis sadamas laevade kinnitamiseks				amper	
				Kaido Ole				erak, üksiklane	
aar	sõjalaevade koondis								
	Rafael Nadal								
doktor		... Sawyer					haava jälg		
		pidulik koosolek					Soome ansambel Eurovisiooni võitja 2006		
rohkem				puiestee					
				Lydia Koidula					
Paula	...Kiisk näitleja, lavastaja, poliitik						meie		
	tihumeeter						Daniel		
väga vana mees;			akna ees rippuv (riidest) kate						
@									
suur lennuvõimeetu Austraalia linn			tähestiku esimene täht	täpiga täht	Diana		Rooma number	2	
					pühapäev		Hannes		
volt	tabas märki								

Ootame vastuseid 5. maiks 2020 e-posti aadressil healaps@healaps.ee või postiaadressil Hea Laps, Voorimehe 9, 10146 Tallinn. Lahendajate vahel loosime välja vahvaid raamatuid!

JÄRJEHOIDJA

EESTI MÜTOLOOGIA

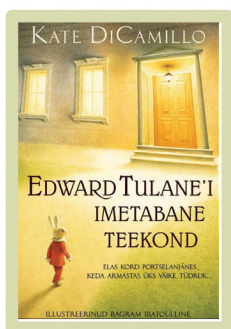
Mida ütlevad sulle sellised nimed nagu Halltõbi, Eksitaja või Kratt? Kuidas tegelikult iidset Eesti kuningad söid? Kui lahke meelega võib üks Kaevunäkk olla? Mis seob kitse mütoloožiaga? Just selliste küsimuste vastused peituvad raamatus „**Allikahaldjas**”, mille autor on **Tuul Sepp**. Peategelasteks Aspergeri sündroomiga tüdruk Hõbe ja tema noorem vend, ajaloo huviline Kaaren. Suve algul saadetakse nad maale vanaema ja vanaisa juurde. Ega seal lihtne ei ole. Vanaema on arvamusel, et nad on linnalapsed, keda tuleb kasvatada ja kosutada nii palju kui võimalik ning tema motoks on, et talutööd ei lõpe kunagi. Vanaisa on see-eest vanaema vastand: rõõmsameelne, muhe ja heasüdamlik. Aias asub täiesti tavaline tiik, kust aga hiljem kõiksugu seiklused algavad. Raamat on sobilik igale eale. Illustreeris **Jaan Rõõmus**.

Kirke Randveer, 5. klass
Tallinna Inglise Kolledž

LÖBUS JA HARIV RAAMAT

Maale hakkavad minema ka Kati ja isa – **Aleksei Turovski** ja **Leelo Tungla** raamatus „**Kati, Carl ja Isevärki farm**”. Ootamatult pakub tuttav äri mees isale maale sõiduks autot ja palub abi lapsehoidmisel. Kati on täitsa hea meelega valmis pisipõnnil silma peal hoidma, kuni selgub, et lapsuke on tema pikkune, kuid kaalub isegi rohkem. Nii saavad nad tuttavaks Carliga, kes peaks maal nutiseadmetest eemal püsima. Raamat on trikiga, lõbusad lood Katist-Carlist vahelduvad põnevate pajatustega loomadest. Pildid joonistasid **Heiki Ernits** ja **Aleksei Turovski**.

PORTSELANJÄNESE SEIKLUS

Kirjanik **Kate di Camillo** sai kingiks elegantselt riietatud mängujänes, kelle ta elutuppa istuma unustas. Kirjanik nägi aga unes, et jänes lebab ookeani-sügavuses ja soovib, et ta üles leitaks. Nõnda saigi alguse raamat „**Edward Tulane'i imetabane teekond**”, milles on juttu portselanjänesest Edwardist, kelle omanik on kümneaastane Abilene Tulane. Ühel päeval võtab tüdruk jänes kaasa Londonisse, kus Edward vette kukub. Algab seiklus, mis raputab jänes põhjalikult läbi.

UHKE KOER

Jack Londoni raamat „**Ürgne kutse**” räägib tugevast ja uhkest koerast nimega Buck, kes röövitakse oma kodust ja toimetatakse Alaska lumiste mägede vahele, Yukoni kullapalaviku möllu keskele. Seal metsikus keskkonnas saab temast kelgukoer, kes peab ellujäämise nimel õppima kavalust ning karmust. Kuigi Buck kohaneb, tuleb tal valida, kas elada edasi inimeste maailmas või naasta loodusesse. Hiljuti jooksis kinodes ka selle raamatu põhjal valminud film.

DOKTOR TINDIPLEKI TÖÖTUBA

Priit Põhjala / Ulla Saar

AIAS SADASAI

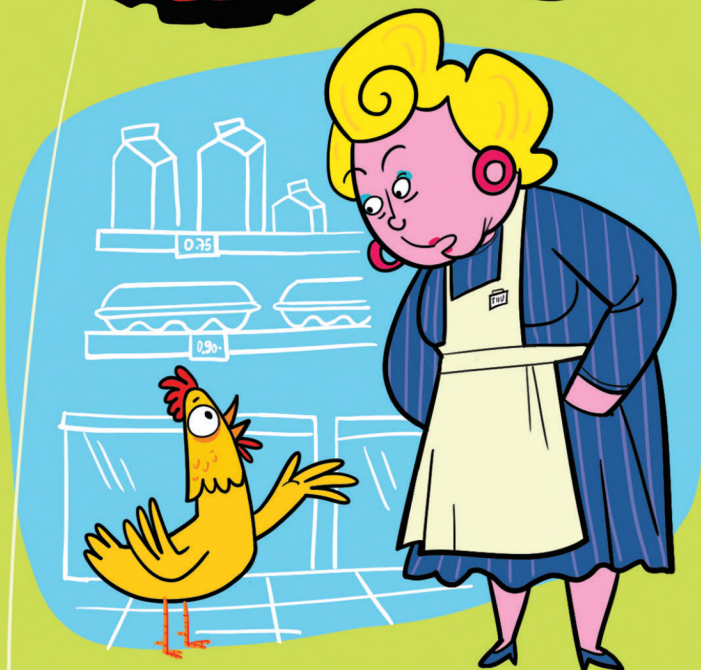
Illustratsioon Liis Roden

„OLEN MÕELNUD ÜHT ASJA.”
„MIDA NIMELT?”
„ET MIDA LAMBAD LOEVAD,
KUI NAD UND EI SAA.”

„Miks lendavad paljud linnud kevadel
Aafrikast Eestisse?”

„Sest kõndimiseks on see maa liiga pikk.”

Kana läheb kauplusse.

„Kas ma saaksin tühja munakarbi?
Me lähme reisile ja tahame lapsed kaasa
võtta.”

►►►

„Kes on maailma suurim internetinohik?”
„Ämblik. Ta ripub kogu aeg võrgus.”

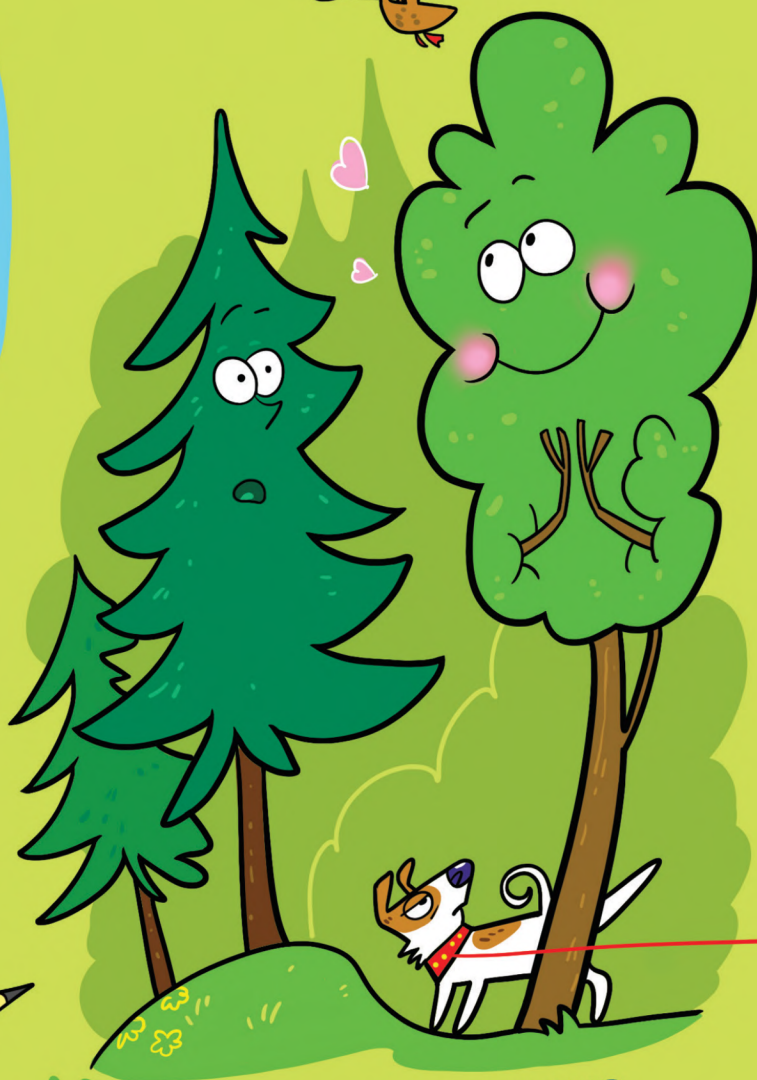
„MIS ON ÜHIST NALJAL JA
HARILIKUL PLIATSIL?”
„KUMMAĞAĞI POLE
MIDAGI PEALE HAKATA,
KUI TA NÜRI ON.”

„Mulle tundub, et see koer on minust sisse
võetud,” ütleb üks puu teisele.
„Miks sa seda arvad?” küsib teine puu.
„Ta tiirleb päevad läbi mu ümber, nuusib
ja tõstab tervituseks käppa.”

►►►

Kaks hambatikku jalutavad mööda teed.
Järsku sibab neist mööda siil.
„Oo! Lähme ka järgmisel korral bussiga,”
ütlev üks hambatikk teisele.

„APPI! MEIE KANAARILIND
ON KADUNUD!”
„AH SOO, SELLEPÄRAST TA
SIIS ISTUSKI EILE GLOBUSE
PEAL JA UURIS SEDA.”

„Kuidas saada aru, et kanal on kõrge
palavik?”
„Kui ta muneb kõvaks keedetud mune.”

JÄNKUDE OMA SAAR

Hiroshima (Jaapan) lähistel asub saar, mis kannab Jänese saare (Ökunoshima) nime. Kuigi maailmas on päris palju samasuguse nimega saari, on see pisike, 70 hektari suurune saar nende seas eriline just selle pärast, et saare peamised elanikud ongi jänesed. Kohaliku rahva suus hüütakse seda saart ka jäneste paradiisiks, sest teisi loomi, näiteks kasse ja koeri, saarele ei lubata. Kunagised puurielanikud, kes 1970-ndatel vabadusse lasti, elavad seal nüüd vabalt – jalutavad parkides ja lunivad inimestelt toidupalu.

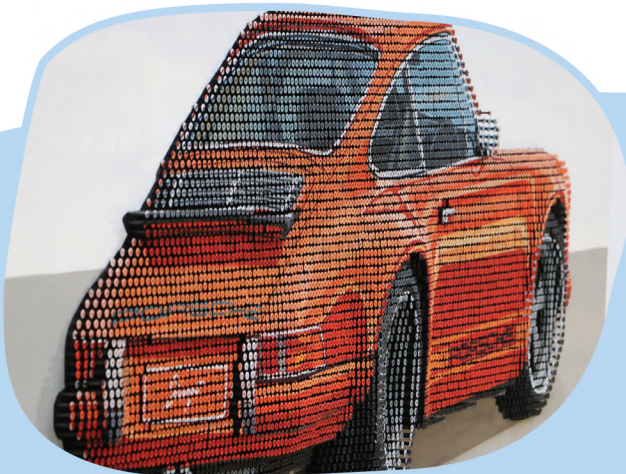

KUUJUUST

Gurmaanidele meelepäraste hallitusjuustude valmistamisprotsess on nii mõnegi sordi puhul päris pikk. Itaalia firmas Gorgonzola La Luna mõeldi välja aga suurepärase lahenduse, kuidas juustude tootmisprotsessi lühendada – laagerdub juust tuleb mõneks ajaks kosmosesse saata, kuna aeg liigub seal teise tempoga kui Maal. Esimene laar juustu stardib raketiga Kuu poole 1. aprillil ja tagasi Maale oodatakse seda 31. aprillil.

REKORDITE REKORD

Jaapanlaste rekordit Guinnessi rekordite tegemises hoiab enda käes Cherry Yoshitake. Igapäevaselt koomikuna leiba teeniv hr Yoshitake käes on lausa 21 maailmarekordit. Näiteks on ta suutnud purustada 30 sekundi jooksul pealeistumisega kõige rohkem pähkleid (48 maapähklit), püüda minuti jooksul poksikindaga kinni 74 tennisepalli, toppida 30 sekundi jooksul ühte jalga kõige rohkem sokke (26 sokki).

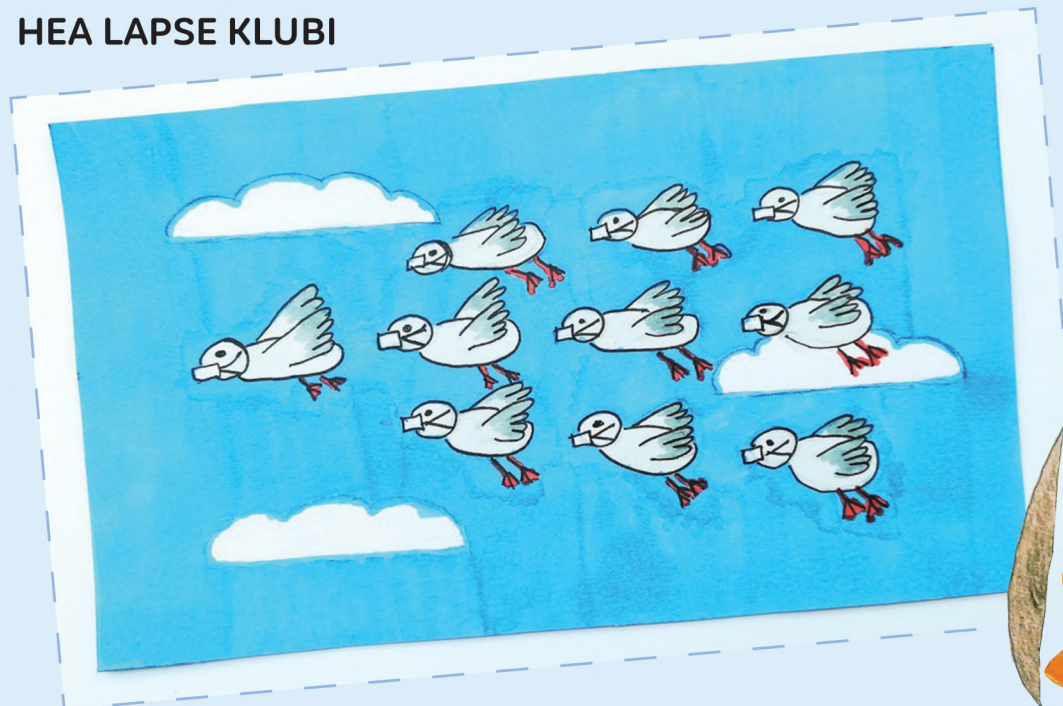
ÜKSKI KRUVI EI LOGISE ...

Briti kunstniku Andres Myersi loodud reljeef koosneb 8000 pisikesest kruvist, mis kokku moodustavad uhke, 1966. aasta Porsche 911 3D-kujutise. 54-aastase auto üles putitamine võiks praegusel hetkel maksma minna 37 000 naela, auto kruvidest portree müüdi aga 2000 naela võrra kallimalt.

Armas lugeja, üks uudis siin lehel on libauudis. Kas arvasid ära, milline neist?
Saada vastus toimetusse enne **5. maid 2020**. Õigesti vastanute vahel loosime välja raamatuid!

Fotod Shutterstock, Pexels, andrewmyers.com

Emili Teedla,
Harkujärve
Põhikooli 3.a klass

Teistsugune kevad

Õues särab kuldne päike.
maailmas on hirmsaid haiguse käike.

Lapsed päev otsa on kodus,
ja teate, see polegi nii lõbus.

Uudiseid tihti loeb ema,
töötult kodus istub ka tema.

Vanavanem on ohustatud liik,
lapselaps, hoia eemale siit!

Koolitöö on mul e-koolis,
päev otsa istun ma kodukontoritoolis.

Lastel silm rõõmsalt ei sära.
trennid, hovid jäävad kõik ära.

Mänguplatsil kõik on vaba,
keegi sind ei aja taga.

Sõpru ammu lähedalt ei ole näinud,
pikki päevi põnevas poes pole käinud.

Poes makaroniriiul on tühi,
vaata, et sa valjult ei kõhi.

Buss tühi nagu takso,
haigus haarab kui lasso.

Kogu maailma hirmutab koroona,
püsi kodus ja ära mine teda tooma!

Vanasti meil ohtralt reisiti,
see kevad aga hoopis on teisiti.

Pigem ei tasu Poola minna,
sa võidki jääda kinni sinna.

Hirmus paanika on suur,
jääb ära iga kontserttuur.

Maailmas pole kuulsat Eurovisiooni,
kodus näha vaid igavat televisiooni.

Kõikjal levib kohutav viirus,
hämmastav on leviku kiirus.

Näo ees on roheline mask,
õues siriseb kevadine kask.

Varsti tuleb ilus suvi,
sosistas mul valge tuvi.

El Juhani

Mustamäe Gümnaasiumi 3.a klass

Kevad 2020 Eestis

Täna meile saabus kevad.
Kaasa toob see ilmad kenad.
Kooli minna me ei saa,
sest Eestis möllab koroona.

Poodides on hullumaja.
Kõigil läheb kõike vaja.
Sõpru pole näinud ammu.
Õue üksi sean ma sammud.

Hugo Laanemägi

Rakvere Põhikooli 3.a klass

Kaastöid võid saata
Hea Laps, Voorimehe 9,
10146 Tallinn või
healaps@healaps.ee

AUHIINNA- SADU

UUS VÕISTLUS

Rubriigist **12NNK** said lugeda legendaarse Eesti maalikunstniku Olev Subbi ja tema ideaalmaailmade kohta (vaata lehekülg 24–25). Kasuta sinagi oma fantaasiat ja osale kunsti-konkursil „**Minu ideaalmaailm**”!

- Maali teos, millel kohtuvad kaks ülihead asja – sinu **soojad lapsepõlvemälestused** ja **unistused**. Need võivad olla unistused kohast, kus on kõik nii, nagu sulle meeldiks. Või hoopis unistused paigast või maast, kuhu väga tahaksid minna.
 - Pane mälestused ja unistused kokku ühele pildile ja loo nii oma ideaalmaailm.
 - Saada oma töö **15. juuniks 2020**:
1. postiaadressile Adamson-Ericu muuseum, Lühike jalg 3, 10130 Tallinn;
 2. tee maalist foto ja saada see elektron-postiga: adamson-eric@ekm.ee või
 3. postita maalist tehtud foto ühisele virtuaal-näitusele!

Hei, sõbrad ja sugulased!

Teeme nüüd teatavaks meie veebruarikuu võistluste auhinnasaajad. Võitjatega võtame ühendust! Kaisukakonkursi võitjad on järgmised: „Sipsiku” värviraamatu võitsid **Melissa Toom, Kristi Kloch** ja **Siret Petrov**. Kinopiletid said **Amanda Elise Laineem, Ülle Mägi** ja **Triinu Kree**. „Sipsiku” särke saavad kanda **Sofia Allkivi, Mariliis Järvela** ja **Trevor**, kellel on kaisukas **Tobi**. Palju õnne!

Ristsõna lahendamise eest saavad auhinna **Agata Apostol** ja **Kermo Vaab**.

Viktoriini preemiaraamatu omanikuks saab **Amanda Hallik** ja Lembitu mõistatuse lahendamise eest läheb auhind **Remo Kivimäele**.

PALJU ÕNNE VÕITJATELE!
AITÄH KÕIGILE OSALEJATELE!

Ikka Teie
Triibu-Liine
Hea Lapse vapiloom

Olev Subbi. Südasuvi Tartumaal. 1975.
Eesti Kunstimuuseum

- Loe konkursi kohta täpsemalt aadressilt adamson-eric.ekm.ee
- Parimatele auhinnad!

Sofia Allkivi

Melissa Toom

Laste joonistused
konkursilt
„Minu esimene
kaisukas”

Kaisa Reimer

Kevin Kenert Sits

Annabel Tuimann

Markus Tiiter

Roosi Põllu

Emma Beekmann

Saada oma loomingut
HEA LAPS, Voorimehe 9,
10146 Tallinn või
healaps@healaps.ee

